

บทที่ ๓
วิเคราะห์สถานการณ์และความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

๑. วิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ วิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจภาพรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๑๑๐,๗๘๑ ล้านบาท ลดลงจาก ๑๑๖,๗๓๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมามีจำนวน ๕,๙๕๑ ล้านบาท ส่วนอัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๐.๐๙ ชะลอตัวต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๓๐ ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของภาคนอกเกษตร โดยเฉพาะการลดลงของสาขาการส่ง การขายปลีกฯ สาขาการก่อสร้าง สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ และการชะลอตัวของสาขาอุตสาหกรรม

เศรษฐกิจภาคเกษตร ภาคเกษตรปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๓๒,๘๑๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๙,๒๙๙ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัว ร้อยละ ๕.๒๑ ซึ่งมาจากการผลิตของสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตร

เศรษฐกิจภาคนอกเกษตร ภาคนอกเกษตรปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าเพิ่ม ๗๗,๙๖๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๗๗,๔๓๓ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ลดลงร้อยละ ๒.๓๙ ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของสาขาไฟฟ้า ประปา สาขาการก่อสร้าง สาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ สาขาการให้บริการด้านชุมชน ประกอบกับการชะลอตัวของสาขาอุตสาหกรรม เป็นสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

สาขาผลิต	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗
ภาคเกษตร	๓๑,๔๒๙	๓๙,๒๙๙	๓๒,๘๑๕
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๓๐,๙๖๘	๓๘,๗๔๐	๓๒,๑๙๑
- การประมง	๔๖๑	๕๕๙	๖๒๔
ภาคนอกเกษตร	๗๓,๓๙๙	๗๗,๔๓๓	๗๗,๙๖๕
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๘๒	๓๗๗	๔๖๔
- อุตสาหกรรม	๗,๙๒๑	๘,๕๕๒	๙,๐๖๓
- การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	๑,๓๔๖	๑,๗๓๘	๑,๗๔๖
- การก่อสร้าง	๕,๓๖๔	๕,๙๕๔	๕,๙๒๒
- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้	๑๐,๕๐๖	๑๑,๖๕๓	๑๑,๗๓๗
ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน			
- โรงแรมและภัตตาคาร	๔๓๗	๕๐๓	๔๖๑
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๔,๐๒๕	๔,๐๒๐	๔,๔๕๐
- ตัวกลางทางการเงิน	๕,๘๕๔	๖,๓๑๘	๗,๐๗๙

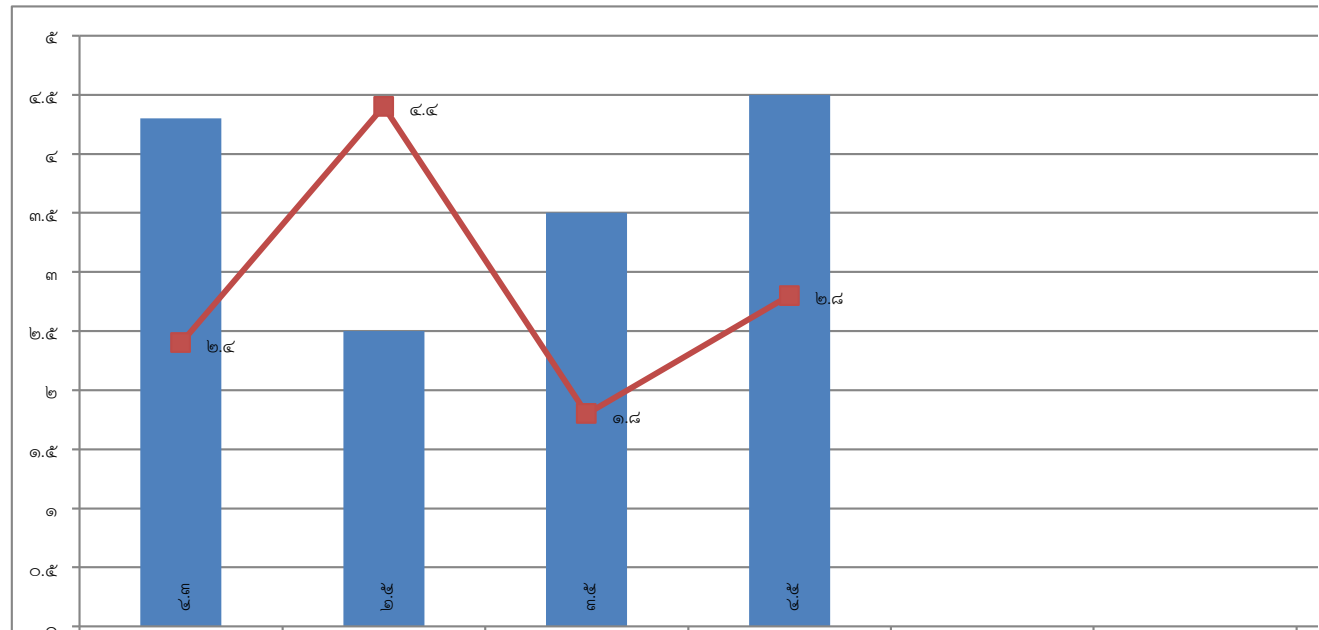
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	๔,๖๒๓	๕,๐๒๕	๔,๓๐๐
- การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคม	๙,๑๑๓	๗,๔๘๐	๕,๒๘๗
ภาคบังคับ			
- การศึกษา	๑๙,๗๕๐	๒๐,๙๕๘	๒๒,๕๖๕
- การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒,๕๒๘	๒,๖๒๔	๒,๗๖๓
- การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๑,๗๔๗	๑,๘๗๗	๑,๘๖๘
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๐๔	๓๕๔	๒๕๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	๑๐๕,๒๒๘	๑๑๖,๗๓๒	๑๑๐,๗๘๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ต่อคน (บาท)	๖๐,๐๑๗	๖๖,๘๒๖	๖๓,๖๘๙
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๗๕๓	๑,๗๔๗	๑,๗๓๙

ที่มา : สศช.

มูลค่าเพิ่มและอัตราการขยายตัวของ GPCP

ล้านบาท

ร้อยละ

ที่มา : สศช.

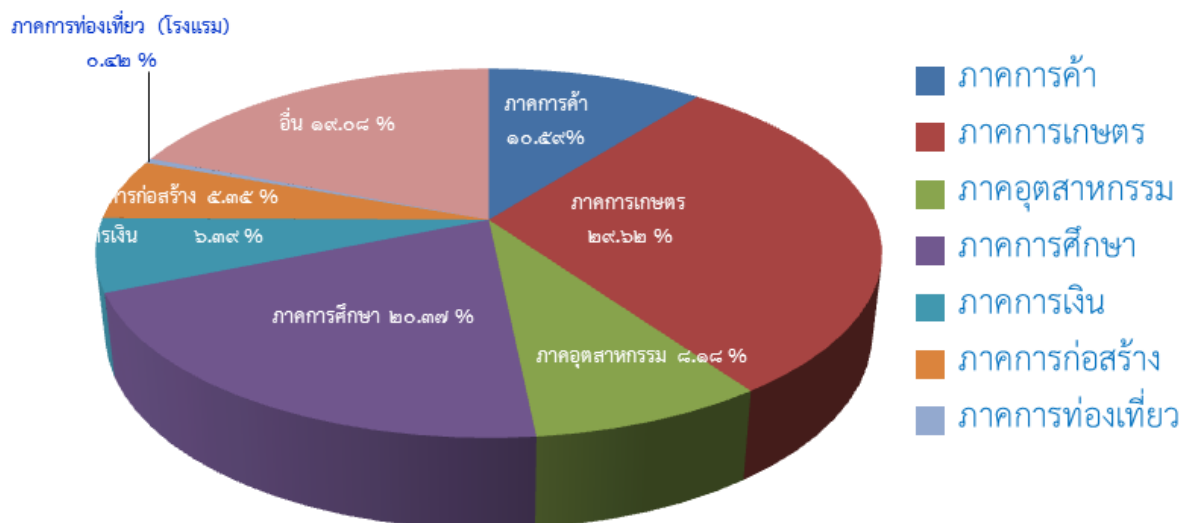
อัตราขยายตัวและโครงสร้างการผลิตรายสาขา

สาขาการผลิต	อัตราขยายตัวที่แท้จริง (ร้อยละ)			โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี (ร้อยละ)		
	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗
ภาคเกษตร	๙.๓๔	๒.๔๐	๔.๙๗	๒๙.๘๗	๓๓.๖๗	๒๙.๖๒
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๙.๗๖	๒.๓๘	๕.๒๑	๒๙.๔๓	๓๓.๑๙	๒๙.๐๖
- การประมง	-๑๔.๓๒	๓.๗๗	-๑๑.๖๙	๐.๔๔	๐.๔๘	๐.๕๖
ภาคนอกเกษตร	๙.๕๖	๒.๒๕	-๒.๓๙	๗๐.๑๓	๖๖.๓๓	๗๐.๓๘
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒.๗๙	-๘.๘๑	๑๘.๕๙	๐.๓๖	๐.๓๒	๐.๔๒
- อุตสาหกรรม	๑๑.๘๙	๔.๙๙	๒.๘๑	๗.๕๓	๗.๓๓	๘.๑๘
- การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	๑๕.๒๓	๑๑.๗๑	-๒.๕๗	๑.๒๘	๑.๔๙	๑.๕๘
- การก่อสร้าง	๓.๐๑	๗.๙๖	-๑.๓๑	๕.๑๐	๕.๑๐	๕.๓๕

- การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๑๐.๔๐	๑๑.๕๖	-๓.๖๘	๙.๙๘	๙.๙๘	๑๐.๕๙
- โรงแรมและภัตตาคาร	๒.๗๘	๑๐.๐๗	-๑๐.๐๔	๐.๔๒	๐.๔๓	๐.๔๒
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๑๙.๗๔	-๐.๖๙	๑๐.๑๖	๓.๘๓	๓.๔๔	๔.๐๒
- ตัวกลางทางการเงิน	๒๒.๗๒	๔.๖๒	๑๐.๓๘	๕.๕๖	๕.๔๑	๖.๓๙
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	-๗.๖๕	๘.๖๒	-๑๔.๐๕	๔.๓๙	๔.๓๐	๓.๘๘
- การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	๑๒.๙๕	-๒๑.๑๒	-๓๑.๙๓	๘.๖๖	๖.๔๑	๔.๗๗
- การศึกษา	๗.๗๒	๒.๗๒	๒.๘๔	๑๘.๗๗	๑๗.๙๕	๒๐.๓๗
- การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๙.๓๘	-๐.๐๖	๑.๕๒	๒.๔๐	๒.๒๕	๒.๔๙
- การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๘.๕๗	๕.๑๖	-๒.๓๐	๑.๖๖	๑.๖๑	๑.๖๙
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๘.๘๖	๕๖.๔๐	-๓๔.๒๐	๐.๑๙	๐.๓๐	๐.๒๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	๙.๕๐	๒.๓๐	๐.๐๙	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สศช.

โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๕๗ ประกอบด้วย การผลิตภาคการเกษตร (สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ และสาขาประมง) ร้อยละ ๒๙.๖๒ รองลงมาคือสาขาการศึกษา ร้อยละ ๒๐.๓๗ สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนร้อยละ ๑๐.๕๙ สาขาอุตสาหกรรมร้อยละ ๘.๑๘ สาขาตัวกลางทางการเงินร้อยละ ๖.๓๙ และสาขาการก่อสร้างร้อยละ ๕.๓๕ ตามลำดับ

ที่มา : สศช.

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อคน (GPCP per capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒ ปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๖๓,๖๘๙ บาทต่อปี ลดลงจาก ๖๖,๘๒๖ บาทต่อปี ในปี ๒๕๕๖ ลดลงร้อยละ ๔.๖๙ โดยจังหวัดนครพนมมีผลิตภัณฑ์ต่อคนสูงสุดเท่ากับ ๖๗,๘๔๗ บาทต่อปี รองลงมาคือจังหวัดมุกดาหาร เท่ากับ ๖๓,๗๑๘ บาทต่อปี และจังหวัดสกลนคร เท่ากับ ๖๐,๗๕๙ บาทต่อปี

สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อคนปี ๒๕๕๗ ยังต่ำกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อคน โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อคนปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๑๙๕,๙๙๕ บาท

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัว

รายการ	ปี พ.ศ.			อัตราการขยายตัวที่แท้จริง (ร้อยละ)		
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี (ล้านล้านบาท)	๑๒.๓๕	๑๒.๙๐	๑๓.๑๓	๗.๒๓	๒.๗๐	๐.๘๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี (ล้านบาท)	๑๐๕,๒๒๘	๑๑๖,๗๓๒	๑๑๐,๗๘๑	๙.๕๐	๒.๓๐	๐.๐๙
ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดต่อคน (บาท)	๖๐,๐๑๗	๖๖,๘๒๖	๖๓,๖๘๙	๑๔.๙๙	๑๑.๓๕	-๔.๖๙
-ผลิตภัณฑ์จังหวัดนครพนมต่อคน (บาท)	๖๕,๘๕๗	๗๑,๐๓๐	๖๗,๘๔๗	๒๔.๔๓	๘.๓๐	-๔.๔๘
-ผลิตภัณฑ์จังหวัดมุกดาหารต่อคน (บาท)	๕๖,๑๒๒	๖๔,๒๔๐	๖๓,๗๑๘	๓.๐๗	๑๔.๔๖	-๐.๘๑
-ผลิตภัณฑ์จังหวัดสกลนครต่อคน (บาท)	๕๗,๗๗๒	๖๔,๙๘๒	๖๐,๗๕๙	๑๓.๖๑	๑๒.๔๘	-๖.๕๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อคน (บาท)	๑๘๕,๗๒๒	๑๙๓,๒๖๖	๑๙๕,๙๙๕	๘.๘๒	๔.๐๖	๑.๔๑

ที่มา : สศช.

เศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดแยกตามการผลิตที่สำคัญ

๑) ภาคการเกษตร (สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ และสาขาประมง) มีสัดส่วนร้อยละ ๒๙.๖๒ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ ๓๒,๘๑๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๙,๒๙๙ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๔.๙๗ โดยสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และอ้อย เป็นต้น

๒) ภาคการศึกษา (สาขาการศึกษา) มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๓๗ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๒๒,๕๖๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๒๐,๙๕๘ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๒.๘๔ ซึ่งเป็นการศึกษาภาครัฐเป็นสำคัญ

๓) ภาคการค้า (สาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน) มีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๕๙ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑๑,๗๓๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก ๑๑,๖๕๓ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) หดตัวร้อยละ ๓.๖๘ โดยกิจกรรมการค้าที่สำคัญ คือ การขายปลีกยานยนต์ การขายปลีกจักรยานยนต์ การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

๔) ภาคอุตสาหกรรม (สาขาอุตสาหกรรม) มีสัดส่วนร้อยละ ๘.๑๘ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๙,๐๖๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๘,๕๕๒ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๒.๘๑ โดยการผลิตที่สำคัญมาจากการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม

๕) ภาคการเงิน (สาขาตัวกลางทางการเงิน) มีสัดส่วนร้อยละ ๖.๓๙ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๗,๐๗๙ ล้านบาท ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก ๖,๓๑๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัว

ที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๑๐.๓๘ ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินกิจกรรมทางการเงินของธนาคารออมสิน ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารการเกษตรและเพื่อการเกษตร เป็นต้น

๖) ภาคการก่อสร้าง (สาขาการก่อสร้าง) มีสัดส่วนร้อยละ ๕.๓๕ ของ GPCP มีมูลค่าเพิ่มปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๕,๙๒๒ ล้านบาท ลดลงจาก ๕,๙๕๔ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) ขยายตัวร้อยละ ๕.๘๙ โดยการก่อสร้างที่สำคัญได้แก่ การก่อสร้างที่อยู่อาศัย การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ การก่อสร้างถนน เป็นต้น

๗) ภาคการท่องเที่ยว (สาขาโรงแรมและภัตตาคาร) ซึ่งพิจารณาจากการผลิตมวลรวมกลุ่มจังหวัดสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ปี ๒๕๕๗ มีมูลค่าเท่ากับ ๔๖๑ ล้านบาทลดลง ๕๐๓ ล้านบาทเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ส่วนอัตราการขยายตัวที่แท้จริง ณ ราคาอ้างอิง (ปริมาณลูกโซ่) หดตัวร้อยละ ๑๐.๐๔ โดยกิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือการให้บริการโรงแรมและกิจการภัตตาคาร ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เป็นสำคัญ

จากสถานะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ซึ่งพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP) ที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญ คือ การผลิตภาคการเกษตร (สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง) ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ ๒๙.๖๒ ของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด รองลงมาคือ ภาคการศึกษามีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๓๗ ลำดับถัดมาเป็นภาคการค้าซึ่งพิจารณาจากสาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๕๙ ตามมาด้วยภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๘.๑๘ และภาคตัวกลางทางการเงินมีสัดส่วนร้อยละ ๖.๓๙ ตามลำดับ

สำหรับอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด จะเห็นว่าชะลอตัวลง กล่าวคือ ปี ๒๕๕๖ ชะลอตัวร้อยละ ๒.๓๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๕ ที่ขยายตัวร้อยละ ๙.๕๐ และปี ๒๕๕๗ ชะลอตัวร้อยละ ๐.๐๙

ดังนั้น จากข้อมูลจึงจะเห็นว่ากิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญและควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา คือ การผลิตภาคการเกษตรควบคู่กับภาคอุตสาหกรรม โดยประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดยังประกอบอาชีพในภาคการเกษตรและภาคการเกษตรก็เป็นฐานการผลิตที่สำคัญที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการนำผลผลิตทางการเกษตรเข้าสู่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งการผลิตภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปสินค้าการเกษตรเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็น ข้าว อ้อย ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น นอกจากนี้ ภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยว ก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่จะมองข้ามไม่ได้ถึงแม้บางปีการขยายตัวของภาคการค้าและการท่องเที่ยวจะลดลงบ้างแต่ก็ควรให้ความสำคัญ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการค้ามีปัจจัยสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเนื่องจากการมีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ถึง ๒ แห่ง คือ ที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม สามารถพัฒนาทำให้เกิดการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นได้ ทั้งการค้าผ่านแดน การค้าชายแดน และการค้าภายในกลุ่มจังหวัด ที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการค้าระหว่างภูมิภาคได้ นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงให้เกิดการท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและภายในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต

๑.๒ วิเคราะห์สถานการณ์ด้านสังคม

๑) โครงสร้างประชากร

ประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ มีทั้งหมด ๒,๒๐๗,๓๒๗ คน แยกเป็นเพศชาย ๑,๑๐๒,๑๔๒ คน และเพศหญิง ๑,๑๐๕,๑๘๕ คน โดยสัดส่วนจำนวนประชากรของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ นั้นสามารถแยกออกเป็น จังหวัดสกลนคร คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๙ ของจำนวนประชากรทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด จังหวัดนครพนม คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๒ และจังหวัดมุกดาหาร คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๙

สถิติประชากรระดับจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เพศ	จังหวัด			รวม
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
ชาย	๕๗๐,๕๐๙	๓๕๗,๐๗๘	๑๗๔,๕๕๕	๑,๑๐๒,๑๔๒
หญิง	๕๓๒,๖๓๗	๓๕๘,๕๐๒	๑๗๔,๐๔๖	๑,๑๐๕,๑๘๕
รวม	๑,๑๐๓,๑๔๖	๗๑๕,๕๘๐	๓๔๘,๖๐๑	๒,๒๐๗,๓๒๗

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

จำนวนครัวเรือนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ใน ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นมาเป็น ๖๕๖,๙๕๓ ครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีการขยายตัวของจำนวนครัวเรือนเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี โดยคิดเป็นร้อยละ ๒.๑๖ จากปี ๒๕๕๕ และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๖๖ จากปี ๒๕๕๖

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗
สกลนคร	๓๓๐,๖๐๘	๓๓๗,๔๑๑	๓๔๔,๙๐๑
นครพนม	๒๐๒,๐๗๔	๒๐๖,๓๖๒	๒๐๗,๓๓๑
มุกดาหาร	๙๙,๗๙๗	๑๐๒,๔๐๙	๑๐๔,๗๒๑
รวม	๖๓๒,๔๗๙	๖๔๖,๑๘๒	๖๕๖,๙๕๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๒) การทำงาน

ประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปของกลุ่มจังหวัด มีทั้งหมด ๑,๔๔๓,๒๑๖ คน โดยแยกเป็น

๑. ผู้มีงานทำ จำนวน ๘๗๔,๗๙๗ คน
๒. ผู้ว่างงาน จำนวน ๕,๖๐๒ คน
๓. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๒๗,๐๐๓ คน
๔. ผู้ที่ทำงานบ้าน จำนวน ๑๕๘,๔๑๑ คน
๕. ผู้ที่เรียนหนังสือ จำนวน ๑๓๒,๔๓๓ คน
๖. อื่น ๆ จำนวน ๒๔๔,๙๗๐ คน

สถิติประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสภาพแรงงาน ไตรมาสที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๘

สถานภาพแรงงาน	จังหวัด			รวม
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
ผู้มีงานทำ	๓๙๑,๕๐๐	๒๙๓,๓๙๓	๑๘๙,๙๐๔	๘๗๔,๗๙๗
ผู้ว่างงาน	๒,๑๐๐	๒,๗๐๖	๗๙๖	๕,๖๐๒
กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๒๐,๓๐๐	๕,๐๘๙	๑,๖๑๔	๒๗,๐๐๓
ทำงานบ้าน	๑๑๓,๒๐๐	๒๑,๘๙๐	๒๓,๓๒๑	๑๕๘,๔๑๑
เรียนหนังสือ	๗๖,๓๐๐	๓๔,๑๙๙	๒๑,๙๓๔	๑๓๒,๔๓๓
อื่น ๆ	๑๒๔,๙๐๐	๘๒,๙๕๑	๓๗,๑๑๙	๒๔๔,๙๗๐
รวม	๗๒๘,๓๐๐	๔๔๐,๒๒๘	๒๗๔,๖๘๘	๑,๔๔๓,๒๑๖

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๓) การศึกษา ในด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัดฯ นั้น สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ ดังนี้

๑. ปี ๒๕๕๖ มีนักเรียนจำนวน ๒๑๙,๘๔๘ คน มีครูจำนวน ๑๓,๓๒๙ คน มีห้องเรียนจำนวน ๑๒,๖๕๒ ห้อง จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องคิดเป็น ๑๗.๓๘ คนต่อห้อง และอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนมี ๑ คนต่อ ๑๖.๔๙ คน

๒. ปี ๒๕๕๗ มีนักเรียนจำนวน ๒๑๖,๕๔๘ คน มีครูจำนวน ๑๓,๔๐๓ คน มีห้องเรียนจำนวน ๑๒,๖๔๒ ห้อง จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องคิดเป็น ๑๗.๑๓ คนต่อห้อง และอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนมี ๑ คนต่อ ๑๖.๑๖ คน

๓. ปี ๒๕๕๘ มีนักเรียนจำนวน ๒๑๒,๘๘๓ คน มีครูจำนวน ๑๓,๑๓๑ คน มีห้องเรียนจำนวน ๑๒,๖๓๔ ห้อง จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องคิดเป็น ๑๖.๘๕ คนต่อห้อง และอัตราส่วนของครูต่อนักเรียนมี ๑ คนต่อ ๑๖.๒๑ คน

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีอัตราของจำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องลดลงในทุก ๆ ปี กล่าวคือ ลดลงจาก ๑๗.๓๘ เป็น ๑๗.๑๓ และเป็น ๑๖.๘๕ ในปี ๒๕๕๖, ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ ตามลำดับ ส่วนในอัตราส่วนครูต่อนักเรียน ยังมีความผันผวนอยู่ สังเกตได้จาก ในปี ๒๕๕๖ มีอัตราส่วนเท่ากับ ๑๖.๔๙ แล้วลดลงมาเป็น ๑๖.๑๖ ในปี ๒๕๕๗ แต่กลับเพิ่มขึ้นเป็น ๑๖.๒๑ ในปี ๒๕๕๘

จำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน

ประเภท	ปี		
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	๑๒,๖๕๒	๑๒,๖๔๒	๑๒,๖๓๔
จำนวนครู (คน)	๑๓,๓๒๙	๑๓,๔๐๓	๑๓,๑๓๑
จำนวนนักเรียน (คน)	๒๑๙,๘๔๘	๒๑๖,๕๔๘	๒๑๒,๘๘๓
จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้อง (คน/ห้อง)	๑๗.๓๘	๑๗.๑๓	๑๖.๘๕
อัตราส่วนครูต่อนักเรียน (คน/คน)	๑๖.๔๙	๑๖.๑๖	๑๖.๒๑

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศษ.

จำนวนนักเรียน นักศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๕๘

จำนวนนักเรียนก่อนระดับประถมศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	ก่อนประถมศึกษา (คน)									
	เตรียมอนุบาล		อนุบาล ๑		อนุบาล ๒		อนุบาล ๓		เด็กเล็ก	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๗๗	๖๓	๖๙๙	๗๑๖	๔,๒๐๖	๓,๙๑๒	๔,๒๕๑	๔,๑๘๑	๙๓	๘๕
มุกดาหาร	๑๕	๑๑	๔๑๖	๓๗๖	๒,๐๙๕	๑,๙๑๕	๑,๙๔๐	๑,๙๔๑	๓๙	๔๑
สกลนคร	๔๑	๕๐	๑,๓๓๘	๑,๒๖๗	๖,๗๑๘	๖,๔๙๖	๖,๗๖๕	๖,๔๔๐	๓๐	๓๒
รวม	๑๓๓	๑๒๔	๒,๔๕๓	๒,๓๕๙	๑๓,๐๑๙	๑๒,๓๒๓	๑๒,๙๕๖	๑๒,๕๖๒	๑๖๒	๑๕๘

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศษ.

จำนวนนักเรียนระดับประถมศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	ประถมศึกษา (คน)											
	ประถมศึกษาปีที่ ๑		ประถมศึกษาปีที่ ๒		ประถมศึกษาปีที่ ๓		ประถมศึกษาปีที่ ๔		ประถมศึกษาปีที่ ๕		ประถมศึกษาปีที่ ๖	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๔,๕๕๐	๔,๓๑๙	๔,๕๘๙	๔,๓๓๘	๔,๕๙๔	๔,๖๑๕	๔,๘๘๔	๔,๕๒๐	๔,๗๖๕	๔,๕๓๐	๔,๖๖๔	๔,๕๖๑
มุกดาหาร	๒,๒๐๘	๒,๐๑๐	๒,๒๔๒	๒,๐๗๖	๒,๓๐๘	๒,๑๓๗	๒,๑๖๑	๒,๑๕๑	๒,๒๑๖	๒,๑๘๓	๒,๒๓๕	๒,๑๔๐
สกลนคร	๗,๐๖๑	๖,๗๗๙	๗,๑๘๘	๖,๗๕๕	๗,๓๘๑	๖,๘๔๘	๗,๔๗๖	๗,๑๘๗	๗,๖๖๒	๗,๑๘๒	๗,๓๗๐	๖,๘๙๕
รวม	๑๓,๘๑๙	๑๓,๑๐๘	๑๔,๐๑๙	๑๓,๑๖๙	๑๔,๒๘๓	๑๓,๖๐๐	๑๔,๕๒๑	๑๓,๘๕๘	๑๔,๖๔๓	๑๓,๘๙๕	๑๔,๒๖๙	๑๓,๕๙๖

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	มัธยมศึกษาตอนต้น (คน)					
	มัธยมศึกษาปีที่ ๑		มัธยมศึกษาปีที่ ๒		มัธยมศึกษาปีที่ ๓	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๔,๙๙๒	๔,๓๒๓	๔,๖๖๓	๔,๓๐๘	๔,๖๗๒	๔,๖๙๓
มุกดาหาร	๒,๑๗๒	๒,๐๗๗	๒,๑๐๕	๒,๐๖๐	๒,๑๐๓	๒,๑๘๗
สกลนคร	๗,๕๒๘	๗,๓๐๕	๗,๐๕๒	๗,๐๘๒	๗,๓๔๑	๗,๑๘๗
รวม	๑๔,๖๙๒	๑๓,๗๐๕	๑๓,๘๒๐	๑๓,๔๕๐	๑๔,๑๖๖	๑๔,๐๖๗

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	มัธยมศึกษาตอนปลายและประกาศนียบัตรวิชาชีพ (คน)											
	มัธยมศึกษาปีที่ ๔		มัธยมศึกษาปีที่ ๕		มัธยมศึกษาปีที่ ๖		ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑		ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒		ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๓	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๒,๑๖๗	๓,๐๘๘	๑,๙๑๔	๒,๘๖๔	๑,๘๖๔	๓,๐๒๙	๒,๐๕๔	๑,๕๕๓	๑,๓๕๓	๙๓๗	๑,๓๐๔	๗๙๗
มุกดาหาร	๑,๐๑๑	๑,๖๖๓	๙๓๙	๑,๔๘๖	๑,๐๔๙	๑,๖๓๓	๘๙๐	๓๓๘	๓๕๗	๒๖๑	๙๓๖	๑๙๓
สกลนคร	๓,๐๔๑	๔,๘๐๒	๒,๗๙๙	๔,๖๔๘	๓,๐๐๙	๔,๗๘๑	๓,๕๔๑	๒,๔๕๒	๒,๒๒๗	๑,๕๖๕	๒,๔๑๐	๑,๖๔๘
รวม	๖,๒๑๙	๙,๕๕๓	๕,๖๕๒	๘,๙๙๘	๕,๙๒๒	๙,๔๔๓	๖,๔๘๕	๔,๓๔๓	๓,๙๓๗	๒,๗๖๓	๔,๖๕๐	๒,๖๓๘

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

จำนวนนักศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญา (คน)											
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๑		ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๒		ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ ๓		อนุปริญญาปีที่ ๑		อนุปริญญาปีที่ ๒		อนุปริญญาปีที่ ๓	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๙๕๑	๗๑๓	๘๖๑	๖๓๕	๓๕	๕	-	-	-	-	-	-
มุกดาหาร	๓๙๕	๓๒๙	๔๐๒	๓๑๘	-	-	๘๕	๒๑๗	๖๕	๑๒๐	๕๑	๘๘
สกลนคร	๒,๗๓๐	๒,๐๑๑	๑,๕๑๖	๑,๑๒๙	๕๖	๒๘	-	-	-	-	-	-
รวม	๔,๐๗๖	๓,๐๕๓	๒,๗๗๙	๒,๐๘๒	๙๑	๓๓	๘๕	๒๑๗	๖๕	๑๒๐	๕๑	๘๘

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	ปริญญาตรี (คน)											
	ปริญญาตรีปีที่ ๑		ปริญญาตรีปีที่ ๒		ปริญญาตรีปีที่ ๓		ปริญญาตรีปีที่ ๔		ปริญญาตรีปีที่ ๕		ปริญญาตรีปีที่ ๖	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	๕๗๘	๑,๐๕๒	๕๐๗	๙๙๑	๓๓๔	๗๑๓	๓๒๗	๘๗๖	-	-	๒๒๖	๗๔๖
มุกดาหาร	๓๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สกลนคร	๒,๗๒๙	๓,๙๔๙	๒,๑๘๗	๓,๕๙๔	๑,๙๗๖	๓,๐๘๒	๑,๓๗๓	๒,๓๑๐	-	-	๕๙๐	๑,๐๑๑
รวม	๓,๓๓๗	๕,๐๐๑	๒,๖๙๔	๔,๕๘๕	๒,๓๑๐	๓,๗๙๕	๑,๗๐๐	๓,๑๘๖	-	-	๘๑๖	๑,๗๕๗

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

จำนวนนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	สูงกว่าปริญญาตรี (คน)							
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต		ปริญญาโท		ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง		ปริญญาเอก	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นครพนม	-	-	๕๔	๑๒๓	-	-	-	-
มุกดาหาร	-	-	-	-	-	-	-	-
สกลนคร	๑๔๓	๒๕๑	๒๗๑	๔๔๗	-	-	๑๒๒	๙๐
รวม	๑๔๓	๒๕๑	๓๒๕	๕๗๐	-	-	๑๒๒	๙๐

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สป. ศธ.

๔) รายได้รายจ่ายภาคครัวเรือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเท่ากับ ๑๘,๐๑๑ บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเท่ากับ ๑๔,๐๗๘ บาท หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเท่ากับ ๑๔๔,๑๑๑ บาท และร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้ต่อเดือนของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดฯ มีค่าเท่ากับ ๗๘.๑๖

รายได้ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเภท	จังหวัด			ค่าเฉลี่ย
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	๑๖,๘๕๔	๑๔,๓๑๐	๒๒,๘๗๐	๑๘,๐๑๑
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท)	๑๓,๐๒๑	๑๑,๔๔๗	๑๗,๗๖๗	๑๔,๐๗๘
หนี้สินเฉลี่ย (บาท)	๑๕๗,๘๕๕	๙๐,๔๑๑	๑๘๔,๐๖๗	๑๔๔,๑๑๑
ร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้	๗๗.๓	๗๙.๙๙	๗๗.๗	๗๘.๑๖

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๕) การสาธารณสุข

จำนวนสถานพยาบาล

กลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวนสถานพยาบาลรวมทั้งหมด ๗๙๗ แห่ง จำแนกเป็น โรงพยาบาลรัฐจำนวน ๔๐ แห่ง โรงพยาบาลเอกชนจำนวน ๒ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน ๔๐๑ แห่ง และคลินิกจำนวน ๓๕๔ แห่ง

จำนวนสถานพยาบาล จำแนกตามประเภท รายจังหวัด ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

ประเภท	จังหวัด			รวม (แห่ง)
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
โรงพยาบาลรัฐ	๑๙	๑๔	๗	๔๐
โรงพยาบาลเอกชน	๑	-	๑	๒
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑๖๘	๑๕๕	๗๘	๔๐๑
คลินิก	๑๘๔	๑๑๓	๕๗	๓๕๔
รวม (แห่ง)	๓๗๒	๒๘๒	๑๔๓	๗๙๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

จำนวนบุคลากรทางการแพทย์

กลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ทั้งหมด ๓,๓๐๖ คน สามารถจำแนกเป็นแพทย์จำนวน ๓๘๔ คน ทันตแพทย์จำนวน ๑๓๑ คน เภสัชกรจำนวน ๒๒๔ คน พยาบาลจำนวน ๒,๕๑๐ คน และผู้ช่วยพยาบาลจำนวน ๕๗ คน

จำนวนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ จำแนกเป็นประเภท รายจังหวัด ปีงบประมาณ ๒๕๕๗

เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์	จังหวัด			รวม (คน)
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
แพทย์	๒๒๐	๑๐๔	๖๐	๓๘๔
ทันตแพทย์	๖๒	๔๓	๒๖	๑๓๑
เภสัชกร	๙๖	๘๕	๔๓	๒๒๔
พยาบาล	๙๘๓	๘๙๔	๖๓๓	๒,๕๑๐
ผู้ช่วยพยาบาล	๒๖	-	๓๑	๕๗
รวม (คน)	๑,๓๘๗	๑,๑๒๖	๗๙๓	๓,๓๐๖

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

จำนวนประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ๑ คน ในกลุ่มจังหวัดฯ สามารถแจกแจงได้ดังนี้

๑. จังหวัดสกลนคร มี

แพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๕,๑๗๕ คน ทันตแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๑๘,๓๖๕ คน
เภสัชกร ๑ คน ต่อประชากร ๑๑,๘๖๑ คน พยาบาล ๑ คน ต่อประชากร ๑,๑๕๘ คน
ผู้ช่วยพยาบาล ๑ คน ต่อประชากร ๔๓,๗๙๓ คน

๒. จังหวัดนครพนม มี

แพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๖,๘๗๖ คน ทันตแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๑๖,๔๑๓ คน
เภสัชกร ๑ คน ต่อประชากร ๙,๓๐๓ คน พยาบาล ๑ คน ต่อประชากร ๗๘๙ คน

๓. จังหวัดมุกดาหาร มี

แพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๕,๗๖๗ คน ทันตแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๑๓,๓๐๘ คน
เภสัชกร ๑ คน ต่อประชากร ๘,๐๔๗ คน พยาบาล ๑ คน ต่อประชากร ๕๔๗ คน
ผู้ช่วยพยาบาล ๑ คน ต่อประชากร ๑๑,๑๖๒ คน

**จำนวนประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ ๑ คน
จำแนกเป็นประเภท รายจังหวัด ปีงบประมาณ ๒๕๕๗**

ประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทาง การแพทย์ ๑ คน	จังหวัด		
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
แพทย์	๕,๑๗๕	๖,๘๗๖	๕,๗๖๗
ทันตแพทย์	๑๘,๓๖๕	๑๖,๔๑๓	๑๓,๓๐๘
เภสัชกร	๑๑,๘๖๑	๙,๓๐๓	๘,๐๔๗
พยาบาล	๑,๑๕๘	๗๘๙	๕๔๗
ผู้ช่วยพยาบาล	๔๓,๗๙๓	-	๑๑,๑๖๒

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๖) การเข้าถึงบริการสาธารณะ และข่าวสารเทคโนโลยี

การเข้าถึงบริการสาธารณะ และข่าวสารเทคโนโลยีของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดฯ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงไฟฟ้า ประปา หรืออินเทอร์เน็ต มีอัตราเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี โดยการเข้าถึงไฟฟ้านั้นครอบคลุมเกือบทุกครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๕๗ ในปี ๒๕๕๗ แต่การเข้าถึงประปานั้น ยังมีสัดส่วนค่อนข้างต่ำมาก เมื่อเทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗ และในส่วนของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตยังมีค่อนข้างน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๗ ในส่วนของ จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงฟ้านั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ เช่นเดียวกันกับ จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงประปาและอินเทอร์เน็ต ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

ประเภทการเข้าถึงบริการสาธารณะ/ข่าวสาร เทคโนโลยี	ปี		
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า (ครัวเรือน)	๕๒๗,๑๒๘	๕๔๑,๖๒๓	๕๖๕,๕๗๒
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า	๘๓.๓๔	๘๓.๘๒	๘๔.๕๗
จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงประปา (ครัวเรือน)	๗๗,๖๔๔	๘๐,๕๘๙	๘๓,๔๑๙
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงประปา	๑๒.๒๘	๑๒.๔๗	๑๒.๗
จำนวนประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (คน)	๔๒๒,๖๙๔	๔๔๑,๘๗๙	๔๓๔,๒๖๑
ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	๒๐.๒๑	๒๐.๙๖	๒๕.๓๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๗) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ มีสถิติคดีอาญาที่รับแจ้งรวม ๓ ปี คือ ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ ทั้งหมด ๔๑,๘๔๗ คดี จับได้ ๔๖,๕๔๑ คดี (คน) คิดเป็นร้อยละ ๑๑๑.๒๒ โดยประเภทความผิดที่มีร้อยละของการจับได้ เมื่อเทียบกับการรับแจ้งที่มากที่สุดคือ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ส่วนประเภทความผิดที่มีร้อยละของการจับได้ เมื่อเทียบกับการรับแจ้งที่น้อยที่สุดคือ คดีที่นำสนใจ

เป็นที่น่าสนใจว่า ในปี ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘ คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายนั้นจำนวนที่จับได้มีสูงกว่าจำนวนที่รับแจ้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในคดีประเภทนี้นั้น มีผู้กระทำความผิดมาก กล่าวคือจำนวนที่แจ้งต่อนั้นน้อยกว่าจำนวนที่จับได้ภายหลัง โดยจะเป็นคดีเกี่ยวกับการพนันและยาเสพติดที่มีจำนวนผู้ถูกจับมาก

สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พื้นที่กลุ่มจังหวัด

ประเภทความผิด	ปี						รวม	
	๒๕๕๖		๒๕๕๗		๒๕๕๘			
	รับแจ้ง (ราย)	จับได้ (ราย)	รับแจ้ง (ราย)	จับได้ (ราย)	รับแจ้ง (ราย)	จับได้ (ราย)	รับแจ้ง (ราย)	จับได้ (ราย)
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๕๗	๔๔	๕๒	๔๓	๕๑	๔๘	๑๖๐	๑๓๕
คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ	๓๗๐	๒๔๙	๓๘๕	๒๗๘	๔๕๓	๓๘๒	๑,๒๐๘	๙๐๙
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	๕๗๖	๓๑๔	๕๗๔	๓๓๓	๖๘๘	๔๑๔	๑,๘๓๘	๑,๐๖๑
คดีที่น่าสนใจ	๔๕๗	๑๗๓	๕๓๕	๒๖๐	๖๔๖	๓๗๙	๑,๖๓๘	๘๑๒
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๑๓,๕๘๕	๑๕,๗๔๔	๑๓,๙๙๘	๑๖,๐๑๗	๙,๔๒๐	๑๑,๘๖๓	๓๗,๐๐๓	๔๓,๖๒๔
รวม	๑๕,๐๔๕	๑๖,๕๒๔	๑๕,๕๔๔	๑๖,๙๓๑	๑๑,๒๕๘	๑๓,๐๘๖	๔๑,๘๔๗	๔๖,๕๔๑

ที่มา : ระบบสารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๘) เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์

ผลการดำเนินงานของศูนย์ดำรงธรรมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ตั้งแต่ทำการเปิดศูนย์เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นั้น มีจำนวนเรื่องรับแจ้งทั้งหมด ๔,๕๙๓ เรื่อง ดำเนินการแล้วเสร็จ ๔,๐๕๗ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๓ และยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ๕๓๖ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๘ โดยจังหวัดสกลนครมีจำนวนเรื่องร้องเรียน / ร้องทุกข์ มากที่สุด เป็นจำนวน ๒,๖๐๔ เรื่อง รองลงมาเป็นจังหวัดนครพนม จำนวน ๑,๒๐๕ เรื่อง และจังหวัดมุกดาหาร จำนวน ๗๘๔ เรื่อง

สรุปผลการดำเนินงานของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ปีงบประมาณ

๒๕๕๘ - ๒๕๕๙

จังหวัด	เรื่องร้องเรียน / ร้องทุกข์ (จำนวน)				
	รับแจ้ง	ดำเนินการแล้วเสร็จ	ร้อยละ	อยู่ระหว่างดำเนินการ	ร้อยละ
สกลนคร	๒,๖๐๔	๒,๓๘๕	๙๑.๕๘	๒๑๙	๘.๔๒
นครพนม	๑,๒๐๕	๙๘๑	๘๑.๔๑	๒๒๔	๑๘.๕๙
มุกดาหาร	๗๘๔	๖๙๑	๘๘.๑๓	๙๓	๑๑.๘๗
รวม	๔,๕๙๓	๔,๐๕๗	๘๘.๓๓	๕๓๖	๑๑.๖๘

๑.๓ วิเคราะห์สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ

๑.๑ พื้นที่ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดมีทั้งหมด ๒,๖๗๐,๕๖๖ ไร่ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดสกลนคร ๑,๑๙๓,๗๕๐ ไร่ จังหวัดนครพนม ๖๑๓,๕๓๕ ไร่ และจังหวัดมุกดาหาร ๘๖๓,๒๘๑ ไร่ โดยคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยจังหวัดมุกดาหารมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เมื่อเทียบกับพื้นที่จังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒ ส่วนจังหวัดนครพนมมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เมื่อเทียบกับพื้นที่จังหวัดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๕

ประเภทพื้นที่	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	รวม
พื้นที่จังหวัด (ไร่)	๖,๐๐๓,๖๐๒	๓,๔๗๔,๔๓๗	๒,๗๑๒,๓๙๔	๑๒,๑๙๐,๔๓๓
พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ไร่)	๑,๑๙๓,๗๕๐	๖๑๓,๕๓๕	๘๖๓,๒๘๑	๒,๖๗๐,๕๖๖
ร้อยละพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ทั้งหมด	๑๙.๘๘	๑๗.๖๕	๓๑.๘๒	๒๑.๙

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๑.๒ แหล่งน้ำ

๑) สภาพแหล่งน้ำโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

หนองหาร เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ มีน้ำตลอดปี บริเวณที่ตั้งหนองหารเป็นบริเวณที่ต่ำสุดของแอ่งสกลนคร มีพื้นที่ผิวน้ำประมาณ ๑๒๓ ตารางกิโลเมตร มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ ๑๕๕ เมตร มีความลึกเฉลี่ย ประมาณ ๒.๐๐ เมตร มีลำน้ำพุ่งเป็นลำน้ำสายหลักที่ไหลลงสู่หนองหาร มีน้ำไหลตลอดปี และยังมีลำน้ำที่เกิดจากเทือกเขาภูพานและเนินสูง รอบๆ หนองหาร อีก ๑๓ สาย ไหลลงสู่ หนองหาร แต่มีน้ำเฉพาะในฤดูน้ำหลาก มีเกาะแก่งมากมาย ปัจจุบันหนองหารเป็นแหล่งประมงน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดและยังเป็นสถานที่เพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดของกรมประมงด้วย

ลำน้ำสงคราม เป็นลำน้ำค่อนข้างใหญ่ มีปริมาณน้ำมาก ต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอส่องดาว ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภออากาศอำนวย ไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

ลำน้ำพุง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบาก ช่วงตอนต้นน้ำพื้นที่ค่อนข้างชัน ทำให้มีน้ำตกอยู่หลายแห่ง ลำน้ำพุงไหลผ่าน ท้องที่อำเภอกุดบากลงสู่เขื่อนน้ำพุงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ความจุ ๑๖๕ ล้านลูกบาศก์เมตร ไหลผ่าน อำเภอภูพาน อำเภอเต่างอย อำเภอโคกศรีสุพรรณ แล้วไหลลงสู่หนองหานที่บ้านดอนยาง อำเภอเมืองฯ มีความยาว ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร

ลำน้ำยาม เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอส่องดาว อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอวานรนิวาส อำเภอพรรณานิคม และอำเภออากาศอำนวย แล้วไหลไปบรรจบลำน้ำสงคราม มีความยาว ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

ลำน้ำห้วยปลาหาง เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอพังโคน และไปบรรจบลำน้ำอูน ในเขตอำเภอพรรณานิคม มีความยาวประมาณ ๖๕ กิโลเมตร

ลำน้ำอูน เป็นลำน้ำขนาดกลาง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบากและอำเภอลำน้ำอูน ไหลลงสู่เขื่อนน้ำอูน ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดสกลนคร สามารถเก็บกักน้ำได้ ๕๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แล้วไหลผ่าน อำเภวาริชภูมิ อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม อำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบลำน้ำสงครามในเขตอำเภอกุสุมาลย์ และมีบางส่วนที่เป็นสาขาไหลลงสู่หนองหาน เป็นลำน้ำที่ได้พัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด เนื่องจากมีปริมาณน้ำมากไหลผ่านพื้นที่ราบ ซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสกลนคร ได้มีการพัฒนาให้มีการกระจายน้ำชลประทานในระดับแปลงนา การจัดรูปที่ดิน พื้นที่ประมาณ ๑๖๔,๕๗๔ ไร่ เขตพื้นที่อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม และอำเภอเมืองสกลนคร นอกจากจะมีการส่งเสริม ให้เกษตรกรทำนาตามฤดูกาลแล้ว ยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสกลนคร ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครมีมูลค่าสูงมาก

ลำน้ำก่ำ เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากหนองหาน ไหลไปทางด้านทิศตะวันออกของหนองหาน ผ่านอำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเมืองฯ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอนาแก แล้วไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

๒) สภาพแหล่งน้ำโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนม

แม่น้ำโขง มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยถือร่องน้ำลึกเป็นแนวเขตเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความลึกและยาวมาก มีปริมาณน้ำไหลมากตลอดปีไหลผ่านอำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมืองนครพนม และอำเภอธาตุพนม เป็นระยะทางประมาณ ๑๕๓ กิโลเมตร แล้วไหลลงไปทางใต้ผ่านจังหวัดมุกดาหาร อุบลราชธานี เข้าสู่ประเทศสาธารณรัฐกัมพูชาและออกสู่ทะเลที่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จึงนับได้ว่าเป็นแม่น้ำสำคัญทั้งทางเกษตร เศรษฐกิจและการเมืองของจังหวัดนครพนม

แม่น้ำสงคราม มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน เขตอำเภอวังสามหมอจังหวัดอุดรธานี มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๔๒๐ กิโลเมตร ที่เกิดจากการรวมตัวของลำน้ำสาขาหลายสายจากป่าดงพญาไฟ - ป่าดง พระเจ้า อุทยานแห่งชาติภูผาเหล็ก อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร รวมถึงฝั่งตะวันตกของตาดภูวง บริเวณเขาลาดต่ำขอบภูพาน แม่น้ำสงครามจะไหลขึ้นทิศเหนือผ่านอำเภอนองหาน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี และเฉียดเข้าไปในเขตอำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร จากนั้นเปลี่ยนทิศทางไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านอำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา จังหวัดหนองคายแล้ววกไปทางทิศตะวันออกเข้าเขตอำเภอศรีสงครามผ่านตำบลสามผง ท่าบ่อสงคราม นาเดื่อ ไปออกแม่น้ำโขงไหลตลอดปี จึงมีความสำคัญ ไม่น้อยในด้านการเพาะปลูกและน้ำกินน้ำใช้ของชาวนครพนม

นอกจากนี้ แม่น้ำสงครามยังมีลำน้ำสาขาสายหลักหลายสาย เช่น ลำน้ำหาม ลำน้ำอูน ลำน้ำเมา ลำน้ำซาง โดยมีภูทอก ภูสิงห์ ภูลังกา และเทือกเขาภูพาน ด้านทิศเหนือเป็นแนวบังคับ

ลำน้ำก่ำ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตจังหวัดสกลนคร ไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ผ่านอำเภอนาแก อำเภอปลาปาก อำเภอเรณูนครเป็นระยะทางยาวประมาณ ๖๐ กิโลเมตร แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงทางตอนใต้ที่บ้านน้ำก่ำ อำเภอธาตุพนม

ลำน้ำอูน มีต้นกำเนิดที่หนองหาร จังหวัดสกลนคร เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอท่าอุเทน กับอำเภอศรีสงคราม ไหลทางทิศเหนือผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ในท้องที่อำเภอนาหว้า และอำเภอศรีสงครามแล้วไหลลงสู่แม่น้ำสงคราม ที่อำเภอศรีสงคราม

ลำน้ำยาม มีต้นกำเนิดที่จังหวัดสกลนคร ไหลผ่านอำเภอศรีสงครามมาบรรจบกับลำน้ำสงครามที่บ้านปากยาม ตำบลสามผง อำเภอธาตุพนม

แม่น้ำบัง ต้นน้ำเกิดในท้องที่จังหวัดสกลนคร ไหลผ่านอำเภอปลาปาก อำเภอเรณูนคร ไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอธาตุพนมนอกจากนี้ ทางตอนเหนือและตอนใต้ของจังหวัด ยังมีลำห้วย และหนองบึงต่างๆ ที่สำคัญ สามารถพัฒนาแหล่งน้ำเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้ เช่น

- หนองญาติ เป็นหนองน้ำประวัตินาสาตร หรือหนองหาน ๒ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ อยู่ริมถนนคนละฟากกับหนองญาติ บนถนนสายนครพนม - นาแก ห่างจากตัวจังหวัดเพียง ๖ กิโลเมตร

- ลำห้วยบังกอ มีต้นกำเนิดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ท้องที่ตำบลภูกุ่มข้าว ไหลผ่านตำบลภูกุ่มข้าว บ้านฝางหนองญาติ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่ตำบลท่าค้อ มีความยาวประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

- ลำห้วยบัวฮวก มีต้นน้ำกำเนิดในเขตตำบลปลาปาก อำเภอปลาปาก ไหลผ่านตำบลคำเตย ตำบลบ้านกลาง มีความยาวประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

- ลำห้วยบังขันธ์ ต้นกำเนิดจากห้วยหินชะแนน ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ถึงฤดูแล้งน้ำจะลดลงมาก บางตอนจะแห้งเหือด ถึงฤดูฝนน้ำจะไหลเชี่ยวลงสู่ลำน้ำที่บ้านปากบัง ตำบลพิมาน อำเภอนาแกและยังมีลำน้ำยม ห้วยลังกา ห้วยทวย ห้วยบ่อ ห้วยหนองเขา ห้วยกระเบา หนองไชยวาน หนองสาหร่าย ลำน้ำเมา ห้วยเซกาใหญ่ เป็นต้น แหล่งน้ำดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

๓) สภาพแหล่งน้ำโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร

แม่น้ำโขง ไหลผ่านเขตจังหวัดมุกดาหาร เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านได้อาศัยน้ำเพื่อการดำรงชีวิต ถือเป็นสายน้ำหลักของจังหวัด มีระบบการไหลของน้ำตามธรรมชาติ มีความกว้างของลำน้ำ มีเกาะแก่งเป็นภาพรวมที่สวยงามตามธรรมชาติ หาดทรายริมฝั่งแม่น้ำโขงจะเป็นทรายทองที่สวยงาม มีเกร็ดสีทองระยิบระยับ มีลานทรายยื่นออกไปกลางแม่น้ำที่บ้านชะโนด และบ้านพาลูกา อำเภอหว้านใหญ่ สาขาของลำน้ำโขง ในเขตจังหวัดมุกดาหารมีอยู่สี่สายที่สำคัญคือ

ห้วยชะโนด อยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านอำเภอดงหลวงไปทางทิศตะวันออกไปบรรจบแม่น้ำโขง ทางตอนใต้ของกิ่งอำเภอหว้านใหญ่ มีความยาวประมาณ ๕๓ กิโลเมตร

ห้วยบางทราย อยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านทางตอนใต้ของอำเภอดงหลวง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปบรรจบแม่น้ำโขงทาง ตอนเหนือของอำเภอเมือง ฯ มีความยาวประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร

ห้วยมุก มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอคำชะอี แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกผ่านอำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบแม่น้ำโขง มีความยาวประมาณ ๑๒๖ กิโลเมตร

ห้วยบังอี อยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่จังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอหนองสูง แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านเขตอำเภอนิคมน้ำคำสร้อยไปทางทิศตะวันออก ไปบรรจบแม่น้ำโขงในเขตอำเภอดอนตาล มีความยาวประมาณ ๑๔๕ กิโลเมตร

๒) ภัยธรรมชาติ

ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ฯ ภัยหนาวเป็นภัยธรรมชาติที่ประชาชนต้องประสบในทุก ๆ ปี โดยในปี ๒๕๕๖ มีประชาชนผู้ประสบภัยจำนวน ๑๘๐,๓๕๓ คน ในปี ๒๕๕๗ จำนวน ๒๓๗,๑๕๒ คน และในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๔๗,๗๓๐ คน ส่วนภัยธรรมชาติที่รองลงมาคือภัยแล้ง ซึ่งในปี ๒๕๕๖ มีประชาชนผู้ประสบภัยจำนวน ๑๘๐,๓๕๓ คน ในปี ๒๕๕๗ จำนวน ๒๓๗,๑๕๒ คน และในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๔๗,๗๓๐ คน โดยอุทกภัย เป็นภัยธรรมชาติที่มีจำนวนประชาชนผู้ประสบภัยน้อยที่สุด ในปี ๒๕๕๖ มีประชาชนผู้ประสบภัยจำนวน ๒๐๙,๙๐๒ คน และในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑๒๖,๔๔๑ คน ส่วนอัคคีภัยและวาตภัย เป็นภัยธรรมชาติที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจแต่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายให้กับประชาชน

ประเภทภัยธรรมชาติ	จำนวนประชากรที่ประสบภัยธรรมชาติแยกตามปี (คน)			
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	รวม
ภัยแล้ง	๑๘๐,๓๕๓	๒๓๗,๑๕๒	๔๗,๗๓๐	๔๖๕,๒๓๕
ภัยหนาว	๕๖๗,๑๗๕	๑๒,๔๖๐	๕๐๓,๖๔๗	๑,๐๘๓,๒๘๒
อัคคีภัย	-	-	-	-
วาตภัย	-	-	-	-
อุทกภัย	๒๐๙,๙๐๒	-	๑๒๖,๔๔๑	๓๓๖,๓๔๓

ที่มา : สำนักงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๓) สิ่งแวดล้อม

๓.๑) ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยของกลุ่มจังหวัด ในปี ๒๕๕๖ มีปริมาณ ๗๑๓,๙๙๖ ตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓๒๖,๓๗๒ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗๑ ในปี ๒๕๕๗ มีปริมาณ ๖๙๓,๑๒๗ ตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓๒๑,๓๒๘ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓๕ และในปี ๒๕๕๘ มีปริมาณ ๗๐๙,๕๑๗ ตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๓๓๙,๙๖๓ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๑

จากค่าร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการของกลุ่มจังหวัดนั้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่สามารถจัดการกับขยะมูลฝอยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่อย่างไรก็ตามร้อยละของขยะที่ได้รับการจัดการ ยังคงมีค่าไม่ถึงครึ่งของขยะมูลฝอยทั้งหมด ดังนั้นกลุ่มจังหวัดจึงจำเป็นต้องส่งเสริมการจัดการกับขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่

ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นและปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการของกลุ่มจังหวัดฯ รายปี

ปี	ปริมาณขยะมูลฝอย (ตัน)	ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (ตัน)
๒๕๕๖	๗๑๓,๙๙๖	๓๒๖,๓๗๒
๒๕๕๗	๖๙๓,๑๒๗	๓๒๑,๓๒๘
๒๕๕๘	๗๐๙,๕๑๗	๓๓๙,๙๖๓

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๓.๒) คุณภาพน้ำผิวดิน

คุณภาพน้ำผิวดินของกลุ่มจังหวัดโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยจำแนกออกมาตามค่าคุณภาพได้ดังนี้

๑. แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำผิวดินในเกณฑ์คุณภาพดี มี ๓ แห่ง ได้แก่ ห้วยปลาหาง (สกลนคร), แม่น้ำยาม (สกลนคร) และหนองหาร (สกลนคร)

๒. แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำผิวดินในเกณฑ์พอใช้ มี ๕ แห่ง ได้แก่ แม่น้ำอูน (สกลนคร), แม่น้ำโขง (มุกดาหาร), ห้วยชะโนด (มุกดาหาร), ห้วยบังอี (มุกดาหาร) และห้วยบางทราย (มุกดาหาร)

๓. แหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำผิวดินในเกณฑ์เสื่อมโทรม มี ๕ แห่ง ได้แก่ แม่น้ำสงคราม (นครพนม), แม่น้ำอูน (นครพนม), แม่น้ำยาม (นครพนม), ห้วยแซ่ (มุกดาหาร) และห้วยมุก (มุกดาหาร)

เป็นที่น่าสังเกตว่าถึงแม้ค่าเฉลี่ยของคุณภาพน้ำผิวดินของกลุ่มจังหวัดจะอยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่ปริมาณแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพในเกณฑ์เสื่อมโทรมนั้นมีมากถึง ๕ จาก ๑๓ แห่ง ดังนั้นจึงควรมีมาตรการในการเฝ้าระวังไม่ให้คุณภาพน้ำลดลง รวมถึงพัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำให้ดีขึ้นอีก ด้วย

ดัชนีคุณภาพน้ำทั่วไป (Water Quality Index: WQI) ในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดแยกเป็นรายปี

แหล่งน้ำ	WQI รายปี			WQI เฉลี่ย
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	
ห้วยปลาหาง (สกลนคร)	๒	๒	๓	๒ (คุณภาพดี)
แม่น้ำยาม (สกลนคร)	๒	๒	๒	๒ (คุณภาพดี)
แม่น้ำอูน (สกลนคร)	๓	๓	๓	๓ (พอใช้)
หนองหาร (สกลนคร)	๒	๒	-	๒ (คุณภาพดี)
แม่น้ำสงคราม (นครพนม)	-	๔	๔	๔ (เสื่อมโทรม)
แม่น้ำอูน (นครพนม)	-	๔	๔	๔ (เสื่อมโทรม)
แม่น้ำยาม (นครพนม)	-	๔	๔	๔ (เสื่อมโทรม)
แม่น้ำโขง (มุกดาหาร)	๓	๓	๓	๓ (พอใช้)
ห้วยแซ่ (มุกดาหาร)	๓	๔	๔	๔ (เสื่อมโทรม)
ห้วยมุก (มุกดาหาร)	๔	๔	๔	๔ (เสื่อมโทรม)
ห้วยชะโนด (มุกดาหาร)	๓	๓	๓	๓ (พอใช้)
ห้วยบังอี่ (มุกดาหาร)	๓	๓	๓	๓ (พอใช้)
ห้วยบางทราย (มุกดาหาร)	๓	๓	๓	๓ (พอใช้)
ดัชนีคุณภาพน้ำทั่วไป (Water Quality Index: WQI) โดยเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด				๓ (พอใช้)

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๔) การใช้พลังงานไฟฟ้า และเชื้อเพลิง

๔.๑) การใช้พลังงานไฟฟ้า

ในกลุ่มจังหวัดฯ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น ๕๙๓,๙๓๓ ราย พลังงานไฟฟ้าที่ถูกจำหน่ายให้กลุ่มจังหวัดฯ มีปริมาณทั้งสิ้น ๑,๑๘๖,๕๘๕,๓๐๘.๐๙ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ซึ่งจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนของผู้ใช้ไฟฟ้าและพลังงานไฟฟ้าที่ถูกจำหน่ายไปใช้มากที่สุด กล่าวคือ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๓๐๘,๘๘๐ ราย มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ๕๕๐,๗๘๓,๘๓๗.๘๐ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง ในส่วนของจังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนของผู้ใช้ไฟฟ้าและพลังงานไฟฟ้าที่ถูกจำหน่ายไปใช้น้อยที่สุด โดยมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๙๔,๙๔๔ ราย มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ๒๕๗,๑๗๕,๙๖๗ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง

ปีงบประมาณ	รายการ	จังหวัดสกลนคร	จังหวัดนครพนม	จังหวัดมุกดาหาร	รวม
๒๕๕๘	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๓๐๘,๘๘๐	๑๙๐,๑๐๙	๙๔,๙๔๔	๕๙๓,๙๓๓
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่าย (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)				
	ที่อยู่อาศัย	๒๗๕,๑๖๓,๗๕๙.๖๐	๑๘๓,๗๑๕,๑๐๔.๔๕	๑๐๐,๕๕๖,๐๓๕	๕๕๙,๔๖๔,๘๙๙.๐๕
	สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	๒๕๗,๘๕๔,๐๗๓.๗๖	๑๖๖,๐๕๘,๗๐๒.๔๒	๑๔๕,๕๑๑,๓๘๓	๕๖๙,๔๒๔,๑๕๙.๑๘
	สถานที่ราชการและสาธารณะ	๘,๕๕๔,๕๒๔.๑๒	๒๐,๗๘๘,๖๘๖.๘๑	๑๑,๐๗๘,๕๔๘	๔๐,๔๑๗,๗๕๘.๙๓
	อื่น ๆ	๙,๒๑๔,๔๘๐.๓๒	๘,๐๖๗,๐๐๙.๖๑	-	๑๗,๒๘๑,๔๘๙.๙๓
	รวม	๕๕๐,๗๘๓,๘๓๗.๘๐	๓๗๘,๖๒๕,๕๐๓.๒๙	๒๕๗,๑๗๕,๙๖๗	๑,๑๘๖,๕๘๕,๓๐๘.๐๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๔.๒ การใช้เชื้อเพลิง

ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของกลุ่มจังหวัดตั้งแต่ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ คิดเป็นปริมาณรวมทั้งสิ้น ๘๘๗,๔๑๕ พันลิตร โดยชนิดของน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการใช้มากที่สุด ๓ อันดับแรกคือ

๑. น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว มีการใช้ไปทั้งหมด ๕๙๓,๓๑๐ พันลิตร คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๘๕ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการใช้ทั้งหมด

๒. แก๊สโซฮอล์ 91 มีการใช้ไปทั้งหมด ๑๒๔,๔๐๕ พันลิตร คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๑ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการใช้ทั้งหมด

๓. แก๊สโซฮอล์ E20 มีการใช้ไปทั้งหมด ๗๓,๖๙๗ พันลิตร คิดเป็นร้อยละ ๘.๒๔ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการใช้ทั้งหมด

ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงประเภทน้ำมันแยกตามประเภทของกลุ่มจังหวัด (พันลิตร)

ชนิด	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	รวม
แก๊สโซฮอล์ E85	๙๙	๑,๙๕๐	๑,๕๗๔	๓๖๒๓
แก๊สโซฮอล์ E20	๒๐,๒๗๕	๒๓,๐๖๘	๓๐,๓๐๔	๗๓,๖๔๗
แก๊สโซฮอล์ 91	๓๗,๒๘๑	๔๑,๒๔๒	๔๕,๘๘๒	๑๒๔,๔๐๕
แก๊สโซฮอล์ 95	๒๒,๑๒๘	๒๕,๘๖๐	๓๒,๑๕๒	๘๐,๑๔๐
เบนซิน 91	๑,๔๘๐	-	-	๑,๔๘๐
เบนซิน 95	๒,๘๗๔	๑,๙๘๘	๑,๙๕๕	๖,๘๑๗
ดีเซลหมุนเร็ว	๑๘๙,๕๑๙	๑๙๔,๔๒๖	๒๐๙,๓๖๕	๕๙๓,๓๑๐
น้ำมันเตา	๑,๓๐๐	๑,๔๕๒	๑,๒๔๑	๓,๙๙๓
ปริมาณรวมทั้งสิ้น	๒๗๔,๙๕๖	๒๘๙,๙๘๖	๓๒๒,๔๗๓	๘๘๗,๔๑๕

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร

๒. ความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่

ด้านเศรษฐกิจ

๑) ศึกษาความเป็นไปได้การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์ผ่านเทือกเขาภูพาน และเชื่อมโยงกับเส้นทางมอเตอร์เวย์ M๕ (บึงกาฬ-สุรินทร์) โดยให้ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางถนน ทางราง

๒) พัฒนาอาชีพและให้ความรู้แก่เกษตรกร

๓) มีการจัดหาตลาด และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจในการขายสินค้าเกษตร

๔) การแก้ไขปัญหาหาค่าน้ำมัน และราคาสินค้าจำเป็นพื้นฐาน

๕) ภาคประชาชนได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

๖) การเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชนให้ง่ายขึ้น

๗) มีอาชีพการทำอาชีพเสริม

๘) มีรายได้ที่มั่นคง

๙) ให้ทุกภาคส่วนส่งเสริมในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง

๑๐) ให้มีการแก้ไขปัญหาการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างสังคมในเมืองและสังคมต่างจังหวัด (โดยเฉพาะคนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร)

๑๑) แก้ไขปัญหาราคาสินค้าในท้องตลาดและค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ราคาสินค้าเกษตรลดลงแต่ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

ด้านสังคม

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาให้ครอบคลุมอย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๒) ให้มีการบรรจุวิชาการเรียนด้านอาชีพหัตถกรรมไว้เป็นวิชาบังคับขั้นพื้นฐานของการเรียน
- ๓) ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด
- ๔) ให้มีแหล่งเงินทุน หรือจัดตั้งกองทุนกู้ยืม
- ๕) มีการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน
- ๖) การสร้างเครือข่ายการค้า การเกษตรที่มีความมั่นคง
- ๗) แก้ไขปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออก ONET ไม่ผ่านเกณฑ์อยากให้แก้ปัญหาด้านนี้
- ๘) แก้ไขปัญหาคนย้ายถิ่นฐานเข้าไปทำงานในเมืองหลวง ทำให้ในต่างจังหวัดขาดแรงงานที่จะประกอบ

อาชีพ เกษตรกรรม

- ๙) สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ
- ๑๐) ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่เล็กเพื่อสร้างประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต

ด้านการเกษตร

- ๑) มุ่งสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตอบสนองการของประชาชนและเป็นเมืองเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์
- ๒) ต้องการน้ำสำหรับการเกษตรเพื่อปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์
- ๓) พัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตคุณภาพและผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ๔) ให้ภาครัฐส่งเสริมในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง
- ๕) มีตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรมีความยุติธรรมกับเกษตรกร
- ๖) นโยบายหรือโครงการที่สนับสนุนด้านต่างๆเกิดจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่จริงๆ
- ๗) ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการทำการเกษตรให้มีความทันสมัย
- ๘) เน้นการให้องค์ความรู้สมัยใหม่เพิ่มเติมแก่เกษตรกรและควรลดการแจกปัจจัยการผลิต
- ๙) ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
- ๑๐) การนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยส่งเสริมเกษตรกร
- ๑๑) สามตำสกลนคร(ไถดำ หมูดำ วัวดำ) ควรจะมีการขยายพื้นที่ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง และช่วย

ส่งเสริม ด้านการตลาด

- ๑๒) ผลผลิตด้านการเกษตรควรมีตลาดรองรับ
- ๑๓) มีการประกันราคาสินค้าด้านการเกษตร
- ๑๔) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
- ๑๕) การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร
- ๑๖) ส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกพืชเศรษฐกิจมากขึ้น
- ๑๗) มีการก่อสร้างถนน และแหล่งน้ำ ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันภายในกลุ่มจังหวัด
- ๑๘) ภาครัฐส่งเสริมอุปกรณ์ทางการเกษตร

ด้านอุตสาหกรรม

- ๑) ควรมีการควบคุมดูแลการก่อตั้งอุตสาหกรรมที่อาจเกิดมลภาวะอย่างเข้มงวด
- ๒) มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับครัวเรือน
- ๓) ต้องการให้แก้ไขปัญหาด้านอุตสาหกรรมโรงงานเกลือ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) ต้องการให้มีการสนับสนุนการมาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้แรงงานกลับมาทำงาน

ในท้องถิ่น

- ๕) พืชเศรษฐกิจของคนในพื้นที่เป็นพืชชนิดใด ก็ควรมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรด้านนั้นๆ

๖) ควรมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อขยายแรงงานเพิ่มขึ้น

ด้านการท่องเที่ยว

- ๑) เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาคเชื่อมโยง ลาว เวียดนาม
- ๒) พัฒนากิจการแหล่งการท่องเที่ยว
- ๓) ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป
- ๔) ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล
- ๖) ปรับปรุงถนนที่จะเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว
- ๗) ดึงดูดประชาชนสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- ๘) เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรืองานประเพณีในกลุ่มจังหวัดฯ ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เช่น งานออกพรรษาทั้ง ๓ จังหวัด (แห่ปราสาทผึ้ง ไหลเรือไฟ แข่งเรือยาว) ควรจัดให้มีการเชื่อมโยงกัน
- ๙) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพ สร้างจุดขายเพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ๑๐) ส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ ให้มากขึ้น
- ๑๑) ประชาสัมพันธ์ของดีของกลุ่มจังหวัดให้นักท่องเที่ยวรู้จัก

ด้านความมั่นคง

- ๑) ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
- ๓) ส่งเสริมให้มีการปลูกป่าทดแทนป่าไม้ที่ถูกตัดทำลายไป
- ๔) แก้ไขปัญหาการทุจริตและการเอารัดเอาเปรียบประชาชนของข้าราชการบางกลุ่ม
- ๕)ปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่มากขึ้น

๓. การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ ๔ มิติโดยใช้ตัวชี้วัด

การวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวนี้ ในบริบทของกลุ่มจังหวัดฯ จะมีตัวชี้วัดระดับกลุ่มจังหวัดที่ครอบคลุม ๓ ประเด็น โดยมีทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด ที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

๑. ขนาดและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด

- ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด
- ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร
- ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม
- ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการ
- อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด
- อัตราการขยายตัวภาคเกษตร
- อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม
- มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว

๒. แรงงาน ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด

- ผลผลิตภาพแรงงาน
- อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพแรงงาน
- อัตราการว่างงาน

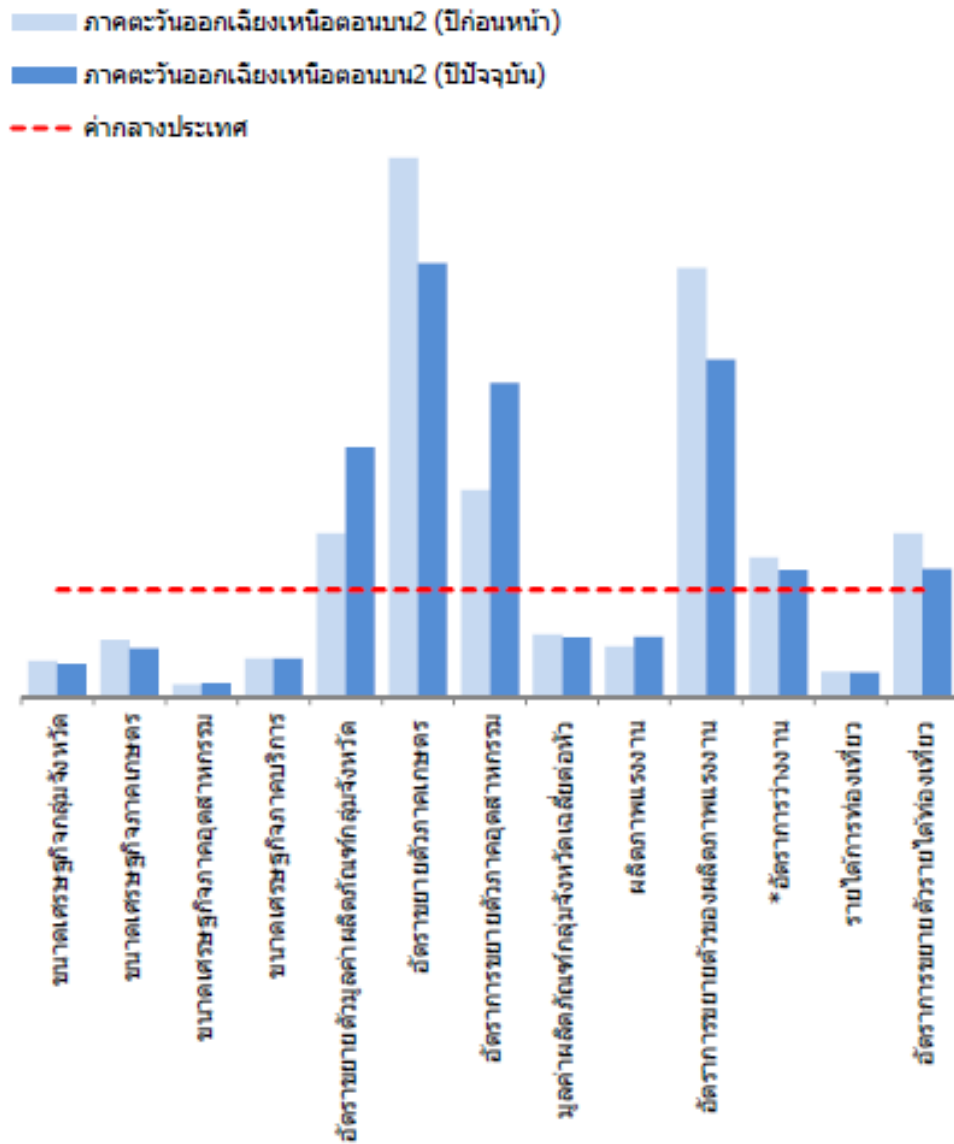
๓. การท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด

- รายได้จากการท่องเที่ยว

- อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว

โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีค่าของตัวชี้วัดในห้วงปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ ซึ่งแสดงในรูปแบบแผนภูมิรวมไปถึงข้อมูลประกอบ ดังนี้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

หมายเหตุ * คือ ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล

ข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ตัวชี้วัด	ค่ากลางของประเทศ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2		หน่วย
	ปีก่อนหน้า	ปัจจุบัน	ปีก่อนหน้า	ปัจจุบัน	
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	349,282	363,720	116,732	110,781	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	74,312	72,792	39,299	32,815	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม	79,283	77,161	8,929	9,527	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการ	192,846	191,230	68,504	68,438	ล้านบาท
อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	1.51	- 0.26	2.30	0.09	ร้อยละ
อัตราขยายตัวภาคเกษตร	0.38	0.98	2.40	4.97	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม	2.14	1.25	4.13	3.68	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	115,392	114,939	66,826	63,689	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	112,801	125,946	53,133	70,365	บาท/คน
อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน	0.45	10.28	2.27	32.43	ร้อยละ
อัตราการว่างงาน	0.83	0.75	0.63	0.62	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	20,405	22,313	4,747	5,064	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	13.10	5.57	20.00	6.67	ร้อยละ

การวิเคราะห์ในประเด็นขนาดและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เมื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูลของปีปัจจุบัน (๒๕๕๗) กับปีก่อนหน้าแล้วนั้น (๒๕๕๖) ขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ มีขนาดที่ลดลง จาก ๑๑๖,๗๓๒ ล้านบาท ลดลงเหลือ ๑๑๐,๗๘๑ ล้านบาท สาเหตุเนื่องมาจากผลกระทบของภาคเกษตรซึ่งคิดเป็น ๑ ใน ๓ ของขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยในห่วงโซ่ที่ผ่านมา ราคาของสินค้าเกษตรนั้นตกต่ำ อีกทั้งยังใช้เทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน ส่งผลให้ขนาดของเศรษฐกิจภาคเกษตร อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าปีก่อนหน้า (๒๕๕๖) ในส่วนของขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมนั้นยังคงมีขนาดเล็กกว่าค่ากลางของประเทศอยู่มากแต่ก็มีการขยายตัวเล็กน้อย ส่วนของขนาดเศรษฐกิจภาคบริการมีการหดตัวเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า และในส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่ยังคงต่ำกว่าค่ากลางของประเทศทั้งในปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ เนื่องมาจากสาเหตุของการขาดทักษะและผลิตภาพแรงงานที่ต่ำ ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนของกลุ่มจังหวัดฯ รวมไปถึงอัตราการว่างงานที่ยังคงสูงกว่าค่ากลางของประเทศอยู่ ส่งผลให้ความสามารถของการผลิตสินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดยังคงมีค่าที่ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศอยู่นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การเติบโตของขนาดเศรษฐกิจเริ่มมีแนวโน้มที่สูงขึ้น สังเกตได้จาก อัตราขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศทั้งปีก่อนหน้า (๒๕๕๖) และปีปัจจุบัน (๒๕๕๗) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัตราขยายตัวภาคเกษตรที่พุ่งสูงขึ้นกว่าร้อยละ ๔.๙๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของประเทศถึง ๕ เท่า รวมไปถึงอัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมที่สูงกว่าค่ากลางของประเทศและสูงกว่าปีที่ผ่านมา ๑ เท่าตัว จึงสามารถคาดการณ์ได้ว่า ขนาดและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ นั้นมีทิศทางที่จะสามารถขยายตัว และเพิ่มมูลค่ามากขึ้นในปีต่อ ๆ ไปได้ แต่ข้อควรพิจารณาก็คือ ควรที่จะปรับปรุงปัจจัยที่จะส่งผลต่ออัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดรวมไปถึงภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม เช่น เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการได้ เป็นต้น

การวิเคราะห์ในประเด็นแรงงาน

ในปี ๒๕๕๗ ผลผลิตภาพแรงงานและมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดฯ เฉลี่ยต่อหัว ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการผลิตสินค้า บริการของแรงงานและประชากรในกลุ่มจังหวัด ยังคงต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ โดยความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการของแรงงาน (วัยแรงงาน) มีจำนวน ๗๐๓๖๕ บาทต่อคน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (๒๕๕๖) จำนวน ๑๗๒๓๒ บาทต่อคน ในทางกลับกัน ความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการของประชากรในภาพรวมอยู่ที่ ๖๓๖๙๘ บาทต่อคน ลดลงจากปีที่ผ่านมา (๒๕๕๖) จำนวน ๓๑๓๗ บาทต่อคน แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้แรงงานในวัยทำงานจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตจากปีก่อน แต่ประชากรทั้งปวงยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวลดลงจากปีก่อน ข้อพิจารณา คือ การเพิ่มสมรรถนะของประชากรวัยแรงงาน ให้มีค่าผลิตภาพแรงงานที่สูงขึ้น และจะส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นอีกด้วย

การวิเคราะห์ในประเด็นการท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ นั้นมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศอยู่ทั้งปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ โดยมีรายได้เพียง ๔๗๔๗ และ ๕๐๖๔ ล้านบาท เมื่อเทียบกับค่ากลางที่มีมูลค่า ถึงแม้ว่าในกลุ่มจังหวัดฯ จะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและมากมายรวมถึงมีศักยภาพที่จะสามารถรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี โดยสาเหตุที่ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ก็คือ การขาดการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเท่าที่ควร เพราะเนื่องจากเมื่อดูไปที่อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ แล้ว พบว่ายังมีอัตราการขยายตัวที่มากกว่าค่ากลางของประเทศ ถึงแม้จะลดลงจากปีก่อนหน้า (๒๕๕๖) ก็ตาม แสดงให้เห็นถึงว่ากลุ่มจังหวัดนั้นมีความสามารถที่จะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะมีอัตราการขยายตัวที่สูง แต่ถึงกระนั้น สิ่งที่ต้องพิจารณาก็คือการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น ควบคู่กันไปกับอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวเช่นกัน เพราะจะส่งผลทางตรงให้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ มีความยั่งยืน และผลทางอ้อมคือจะเพิ่มขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดให้มีความยิ่งใหญ่ขึ้นอีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว หรือการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสะดวก เป็นต้น

๔. การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมกลุ่มจังหวัด : โดยใช้ การวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัดฯ

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในกลุ่มจังหวัดที่มี โดยใช้การประชุมระดมความคิดเห็นจากส่วนราชการของกลุ่มจังหวัดและผู้ที่เกี่ยวข้องและตามมติของคณะกรรมการ ก.บ.ก. ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

๑) จุดแข็ง (Strengths)

๑.๑) มีพื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตรกรรม อาทิ การทำปศุสัตว์ โดยเฉพาะการเลี้ยงโคขุนที่มีมาตรฐาน รวมทั้งมีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น โดยมีพื้นที่การปลูก ผลผลิตพืชเศรษฐกิจและจำนวนสัตว์เศรษฐกิจ ของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. ข้าวนาปี มีเนื้อที่ปลูก ๔,๐๙๙,๕๔๓ ไร่ ผลผลิต/ไร่ ๔๐๙ กก.
๒. ข้าวนาปรัง มีเนื้อที่ปลูก ๑๒๐,๗๒๗ ไร่ ผลผลิต/ไร่ ๔๙๔ กก.
๓. มันสำปะหลังโรงงาน มีเนื้อที่ปลูก ๓๒๗,๗๕๐ ไร่ ผลผลิต/ไร่ ๓,๓๙๑ กก.
๔. อ้อย มีเนื้อที่ปลูก ๑๓๔,๕๔๙ ไร่ ผลผลิต/ไร่ ๑๐,๐๖๑ กก.
๕. ยางพารา มีเนื้อที่ปลูก ๙๗๓,๒๓๙ ไร่ ผลผลิต/ไร่ ๒๕๑ กก.
๖. โคเนื้อ จำนวน ๒๖๑,๙๕๐ ตัว

๗. กระป๋อง จำนวน ๑๑๕,๐๕๒ ตัว

๘. สุกกร จำนวน ๑๗๑,๗๔๐ ตัว

๑.๒) มีแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญหลากหลาย ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมะ

๑) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงธรรมชาติและสัตว์ป่า จ.สกลนคร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จ.นครพนม เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูสิงห์ จ.มุกดาหาร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติมุกดาหาร (ภูผาเทิบ)

๒) แหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ใน จ.สกลนคร เช่น ชาวภูไท บ.โนนหอม บ.ถ้ำเต่า ชุมชนคาทอลิก บ.ท่าแร่ ชุมชนเครื่องปั้นดินเผา บ.เชียงเครือ ศูนย์วัฒนธรรมไทยโส้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.ท่าวัด จ.นครพนม เช่น กลุ่มสหกรณ์ปั้นดินเผา บ.โนนตาล ชุมชนไทแสก บ.อาจสามารถ ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทเรณูนคร ศูนย์หัตถกรรมบ้านท่าเรือ หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียตนาม บ.นาจอก (บ้านลุงโฮ) จ.มุกดาหาร เช่น โฮมสเตย์ บ.นาโสก ห้าแยกชุมชนเวียตนาม หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.หนองหล่ม หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านภู หมู่บ้านสานตะกร้าพลาสติก บ.ชัยมงคล เป็นต้น

๓) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดก จ.สกลนคร เช่น พระธาตุเชิงชุม พระธาตุนารายณ์เจงเวง พระธาตุภูเพ็ก เป็นต้น จ.นครพนม เช่น พระธาตุพนม พระธาตุศรีคุณ พระธาตุเรณู หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียตนาม บ้านนาจอก เป็นต้น และ จ.มุกดาหาร เช่น กลองมโหระทึก

๔) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงวิชาการ เช่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.สกลนคร พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการ จ.นครพนม (หลังเก่า)

๕) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จ.สกลนคร เช่น วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร วัดป่าสุทธาวาส วัดป่าอุดมสมพร วัดถ้ำอภัยดำรงธรรม อาสนวิหารอัครเทวดามิคาแอล เป็นต้น จ.นครพนม เช่น วัดธาตุพนมวรวิหาร วัดพระธาตุเรณู วัดธาตุศรีคุณ วัดโฆสิตดาราม วัดพระธาตุประสิทธิ์ วัดพระธาตุท่าอุเทน วัดมหาธาตุ วัดนักบุญอันนา เป็นต้น จ.มุกดาหาร เช่น วัดรอยพระพุทธบาทภูมโนรมย์ วัดบรรพตคีรี เป็นต้น

๖) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสันตนาการและบันเทิง จ.สกลนคร เช่น อุทยานหนองหารเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น จ.นครพนม ได้แก่ สะพานมิตรภาพ ๓ ล่องเรือสำราญแม่น้ำโขง สวนหลวง ร.๙ เป็นต้น จ.มุกดาหาร ได้แก่ สะพานมิตรภาพ ๒ ตลาดสินค้าอินโดจีน เป็นต้น

๑.๓) มีงานประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวและเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญได้แก่

- วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร (จังหวัดสกลนคร)
- วัดพระธาตุพนมวรวิหาร (จังหวัดนครพนม)
- หอแก้วเฉลิมพระเกียรติ(จังหวัดมุกดาหาร)
- ตลาดอินโดจีนมุกดาหาร
- ตลาดอินโดจีนนครพนม
- อุทยานแห่งชาติภูพาน (จังหวัดสกลนคร)
- อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ (จังหวัดมุกดาหาร)
- งานประเพณีออกพรรษาแห่ปราสาทผึ้งและแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน (จังหวัดสกลนคร)
- งานประเพณีไหลเรือไฟออกพรรษา (จังหวัดนครพนม)
- งานนมัสการองค์พระธาตุพนม ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ (จังหวัดนครพนม)
- งานแข่งเรือออกพรรษา ไทย - ลาว (จังหวัดมุกดาหาร)

■ แลนด์มาร์คพญานาค (นครพนม)
รวมทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งสร้างรายได้ต่อไป อันประกอบไปด้วย

- ทะเลสาบน้ำจืดหนองหาร (สกลนคร)
- อุทยานบัวเฉลิมพระเกียรติ (สกลนคร)
- งานเทศกาลแห่ดาว (สกลนคร)
- งานตรุษจีนสี่แผ่นดินสี่วัฒนธรรม
- อุทยานแห่งชาติภูผายล (สกลนคร)
- อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว (มุกดาหาร)
- อุทยานแห่งชาติภูลิงกา (นครพนม)
- พระใหญ่ภูมโนรมย์ (มุกดาหาร)
- แก่งกะเบา (มุกดาหาร)

๑.๔) มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถให้การศึกษาด้านภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจ และให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ โดยมี

๑) มหาวิทยาลัยนครพนม เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยว ได้แก่

- หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร

๒) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีวิทยาเขตมุกดาหาร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยว ได้แก่

- หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการจัดการธุรกิจ
- หลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาการบัญชี
- หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีการสื่อสาร

๓) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจ และการท่องเที่ยว ได้แก่

- หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
- หลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการ
- หลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาวิชาการตลาด
- หลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว

๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เปิดสอน ด้านภาษา การบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว ได้แก่

- สาขาภาษาอังกฤษ
- สาขาการบริหารธุรกิจ
- สาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- สาขาการจัดการทั่วไป
- สาขาการบริหารธุรกิจ
- สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
- สาขาการบัญชีและมีศูนย์เวียดนามศึกษา ศูนย์ลาวศึกษา ศูนย์จีนศึกษาอยู่ในสถาบันภาษาอีกด้วย

๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตสกลนคร เปิดสอน หลักสูตรทางสังคมศาสตร์, บริหารธุรกิจ และกฎหมาย

๖) วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร หลักสูตรอนุปริญญาบริหารธุรกิจ

๑.๕) มีแหล่งรวมและกระจายสินค้าไปสู่ตลาดภายในประเทศ และออกสู่ตลาดต่างประเทศ ที่สำคัญหลายแห่ง ได้แก่ ด้านศุลกากรมุกดาหาร ตลาดอินโดจีนจังหวัดมุกดาหาร ด้านศุลกากรนครพนม ตลาดอินโดจีนจังหวัดนครพนม ซึ่งกลุ่มจังหวัดฯมีพรมแดนติดต่อกับ สปป.ลาว ที่จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีช่องทางการค้า รวม ๘ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร ๔ แห่ง (มุกดาหาร ๒ แห่ง, นครพนม ๒ แห่ง) และจุดผ่อนปรน ๔ แห่ง (อยู่ในจังหวัดนครพนมทั้งหมด)

๑.๖) มีสนามบิน ๒ แห่ง ในกลุ่มจังหวัด (จังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม) ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับนักธุรกิจและนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านได้ อีกทั้งสนามบินจังหวัดนครพนมยังเป็นสนามบินศุลกากรที่สามารถดำเนินการทางศุลกากรได้อีกด้วย สนามบินในกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งสองแห่ง มีสายการบินชั้นนำเปิดให้บริการผู้โดยสารได้แก่

- ท่าอากาศยานสกลนคร มีเนื้อที่ ๑,๐๐๐ ไร่ ขนาดทางวิ่ง ๔๕ x ๒,๖๐๐ เมตร พื้นที่ลานจอดเครื่องบิน ๙,๐๐๐ ตร.ม. พื้นที่อาคารผู้โดยสาร ๕,๔๔๕ ตร.ม. มีสายการบินนกแอร์และสายการบินแอร์เอเชียให้บริการ
- ท่าอากาศยานนครพนม มีเนื้อที่ ๔,๕๐๐ ไร่ ขนาดทางวิ่ง ๔๕ x ๒,๕๐๐ เมตร พื้นที่ลานจอดเครื่องบิน ๗๒,๐๐๐ ตร.ม. พื้นที่อาคารผู้โดยสาร ๙,๓๐๐ ตร.ม. มีสายการบินนกแอร์และสายการบินแอร์เอเชียให้บริการ

โดยมีปริมาณเที่ยวบินขึ้นลงและจำนวนผู้โดยสารในปี ๒๕๕๘ ดังนี้

๑) จำนวนเที่ยวบินขึ้นลงที่ ทั้ง ๒ แห่ง รวม ๓,๐๕๔ เที่ยวบิน /ปี

๒) จำนวนผู้โดยสารที่มาใช้บริการ ทั้งขาเข้าและขาออก รวม ๔๑๙,๕๖๒ คน/ปี

๑.๗) มีอาณาเขตและเส้นทางคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและสามารถผ่านเข้าไปจีนตอนใต้ ได้ โดยผ่านสะพานมิตรภาพ ๒ (จังหวัดมุกดาหาร) และสะพานมิตรภาพ ๓ (จังหวัดนครพนม) ซึ่งสามารถขยายการค้าได้ในอนาคต โดยสะพานมิตรภาพ ๒ (มุกดาหาร) และ ๓ (นครพนม) เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้าระหว่างกรุงเทพมหานคร สปป.ลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนตอนใต้ (นครหนานหนิง) โดยผ่านเส้นทางหมายเลข ๘ และหมายเลข ๑๒

- สะพานมิตรภาพ ๒ จ.มุกดาหาร อยู่ในเส้นทางคมนาคมขนส่งแนวตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor) หรือเส้นทาง R๙ โดยระยะทางในช่วง สปป.ลาว มีระยะทาง ๒๓๙ กิโลเมตร และระยะทางในช่วงประเทศเวียดนามมีระยะทาง ๒๗๖ กิโลเมตร

- สะพานมิตรภาพ ๓ จ.นครพนม ตั้งอยู่ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ เชื่อมไปยังถนนทางหลวงเอเชียหมายเลข ๘ (นครพนมท่าแขกหลักขาเมืองวินห์ จังหวัดเงอาน ประเทศเวียดนาม) ระยะทาง ๓๓๑ ก.ม. และเชื่อมโยงไปชายแดนจีนที่ด่านผิงเสียง มณฑลกว่างสี และนครหนานหนิง ประเทศจีน และเชื่อมไปเส้นทางหมายเลข ๑๒ ของ สปป.ลาว (ท่าแขก สปป.ลาว ดงเฮย จังหวัดกว๋างบิงห์เวียดนาม) ระยะทาง ๓๑๐ ก.ม.

๑.๘) มีการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒ แห่ง ที่จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนมโดย ครม.ได้มีมติให้จังหวัดมุกดาหาร ดำเนินการในระยะแรก โดยดำเนินภายใต้งบประมาณ ปี ๒๕๕๗ ส่วนจังหวัดนครพนม ดำเนินการในระยะที่ ๒ โดยดำเนินภายใต้งบประมาณ ปี ๒๕๕๙

๑.๙) มีปริมาณน้ำฝน ระบบชลประทานที่มีคุณภาพ และแหล่งกักเก็บน้ำจำนวนมาก ซึ่งปริมาณฝนรวม พ.ศ. ๒๕๕๘ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ เท่ากับ ๔,๕๓๓ มิลลิเมตรและมีจำนวนโครงการ ชลประทานของกลุ่มจังหวัดฯ รวมทั้งหมด ๒๗๙ แห่ง

๑.๑๐) มีที่พักและโรงแรมที่ได้มาตรฐานไว้บริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ โดยในปี ๒๕๕๘ กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีห้องพักรวมเป็นจำนวน ๗,๔๗๘ ห้อง

๑.๑๑) มีสินค้าทางการเกษตรที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น

- เนื้อโคขุนโพนยางคำ เนื้อโคขุนหนองสูง เนื้อโคขุนนครพนม
- ผ้าฝ้ายย้อมคราม ผ้าหมักโคลน
- ข้าวฮาง
- หมากเม่า

๑.๑๒) มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดร้อยละ ๐.๐๙ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่า กลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศลดลงร้อยละ ๐.๒๖

๑.๑๓) มีอัตราการขยายตัวของภาคเกษตรร้อยละ ๔.๙๗ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙๘

๑.๑๔) มีอัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๓.๖๘ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของ ประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๕

๑.๑๕) มีอัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานร้อยละ ๓๒.๔๓ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของ ประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๒๘

๑.๑๖) มีอัตราว่างงานร้อยละ ๐.๖๒ ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเท่ากับร้อย ละ ๐.๗๕ ในปี ๒๕๕๗

๑.๑๗) มีอัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวร้อยละ ๖.๖๗ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของ ประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๕๗

๒) จุดอ่อน (Weaknesses)

๒.๑) ผลผลิตทางการเกษตร GAP ขาดการเชื่อมโยงกับตลาดเกษตรกรจึงไม่สนใจเข้าสู่ระบบ GAP เนื่องจาก ผู้จำหน่ายสินค้าเกษตร ยังคงให้ความสนใจ ต่อผลผลิตการเกษตร GAP ในระดับที่ต่ำ

๒.๒) ระบบการตรวจสอบและรับรอง GAP ไม่สามารถรองรับจำนวนพื้นที่การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้ เพราะการตรวจสอบมาตรฐาน GAP ต้องได้รับรองจากนักวิชาการ

๒.๓) สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง ยังเป็นเส้นทาง ๒ ช่องจราจร ได้แก่

- ถนน ทล.๒๒๓ สกลนคร – นาแก – ธาตุพนม (ระยะทางประมาณ ๖๐ กม.)
- ถนน ทล.๒๑๒ นครพนม – มุกดาหาร (ระยะทางประมาณ ๑๐๔ กม.)
- ถนน ทล. ๒๒ สกลนคร – นครพนม (ระยะทางประมาณ ๙๓ กม.)

๒.๔) กลุ่มจังหวัดขาดระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวง โดยปัจจุบันกลุ่มจังหวัดไม่มีการขนส่งระบบรางเพื่อขนส่งสินค้าและการเดินทางของประชาชน

๒.๕) ผู้ประกอบการด้านสินค้า OTOP ขาดองค์ความรู้และข้อมูลการตลาดประเทศเพื่อนบ้านยังไม่เพียงพอ เนื่องจากผู้ประกอบการสินค้า OTOP เน้นการจำหน่ายภายในประเทศ เป็นหลักขาดองค์ความรู้ในการค้าขายกับต่างประเทศ

๒.๖) ทรัพยากรป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดฯ มีพื้นที่น้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ โดยกลุ่มจังหวัดฯมีเนื้อที่ป่ารวม ๒,๖๗๐,๕๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ๒๑.๙ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยแยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

- จังหวัดสกลนคร มีเนื้อที่ป่าไม้ ๑,๑๙๓,๗๕๐ ไร่
- จังหวัดนครพนม มีเนื้อที่ป่าไม้ ๖๑๓,๕๓๕ ไร่
- จังหวัดมุกดาหาร มีเนื้อที่ป่าไม้ ๘๖๓,๒๘๑ ไร่

โดยมีพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าชุมชน ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ ลำธารและห้วยต่าง ๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำ โดยพื้นที่ป่าอนุรักษ์ภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบด้วย

- พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๒,๒๒๗.๐๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๓๙๑,๘๙๖.๖๗ ไร่
- พื้นที่วนอุทยาน ๕๒.๐๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๒,๕๕๐.๐๐ ไร่
- พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๓๐๓.๒๗ ตารางกิโลเมตร หรือ๑๘๙,๕๔๑.๐๐ ไร่
- พื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๒๔๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ๑๕๑,๒๔๒.๐๐ ไร่
- พื้นที่สวนรุกขชาติ ๐.๙๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๑๔.๐๐ ไร่

และพื้นที่ป่าชุมชนภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบด้วย

- จังหวัดสกลนครมีจำนวน ๒๔๐ หมู่บ้าน ๔๑๖ โครงการ รวมพื้นที่ ๓๗,๑๖๙ ไร่ ๙๘ ตารางวา
- จังหวัดนครพนมมีจำนวน ๒๔๐ หมู่บ้าน ๒๔๓ โครงการ รวมพื้นที่ ๖๐,๐๖๘ ไร่ ๑ งาน ๓๖ ตารางวา
- จังหวัดมุกดาหารมีจำนวน ๒๓๑ หมู่บ้าน ๒๓๖ โครงการ รวมพื้นที่ ๑๑๘,๒๙๒ ไร่ ๓ งาน ๘๙ ตารางวา

๒.๗) ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในเกณฑ์ความยากจน สาเหตุจากประชากร ในกลุ่มจังหวัดฯ มีอาชีพด้านการเกษตร เป็นสำคัญ ซึ่งราคาพืชผลการเกษตรมีความไม่แน่นอน มีผลต่อรายได้ของประชาชน โดยในปี ๒๕๕๗ จำนวนร้อยละของประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจนของกลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีมากกว่าค่ากลางของประเทศ ดังนี้

- ค่ากลางของประเทศ ร้อยละ ๑๐.๔๓
- จังหวัดสกลนคร ร้อยละ ๒๓.๕๘
- จังหวัดนครพนม ร้อยละ ๒๔.๘๙
- จังหวัดมุกดาหาร ร้อยละ ๒๓.๗๘

๒.๘) การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร พื้นที่ในกลุ่มจังหวัด มีแหล่งน้ำหลายแห่งทั้งขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก เช่นแม่น้ำโขง ลำน้ำก่า หนองหาร เชื่อน้ำพุง เชื่อน้ำอูน เป็นต้นแต่การบริหารจัดการน้ำนำมาใช้ประโยชน์ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการเกษตรกรรม

๒.๙) ขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่า ๑๑๐,๗๘๑ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๓๖๓,๗๒๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๐) ขนาดเศรษฐกิจภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่า ๓๒,๘๑๕ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๗๒,๗๙๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๑) ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่า ๙,๕๒๗ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๗๗,๑๖๑ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๒) ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการของกลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่า ๖๘,๔๓๘ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๑๙๑,๒๓๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๓) มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวมีมูลค่า ๖๓,๖๘๙ บาท/คน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๑๑๔,๙๓๙ บาท/คน ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๔) ผลผลิตภาพแรงงานมีมูลค่า ๗๐,๖๓๕ บาท/คน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๑๒๕,๙๔๖ บาท/คน ในปี ๒๕๕๗

๒.๑๕) รายได้การท่องเที่ยวมีมูลค่า ๕,๐๖๔ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๒๒,๓๑๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗

๓) โอกาส (Opportunities)

๓.๑) การคมนาคมมีการขยายตัวมากขึ้น รองรับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เส้นทาง EWEC ฯลฯ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาด้านการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ -๒๕๖๕

๓.๒) ประเทศเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มจังหวัดฯ ทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ อีกทั้งประชากรในประเทศเพื่อนบ้านและในกลุ่มจังหวัดฯ มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน และมีประชาชนบางส่วนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางเชื้อชาติ ซึ่งส่งผลดีต่อการประกอบธุรกิจ กล่าวคือ

๑) ความสัมพันธ์แบบที่เป็นทางการ เช่น เมืองคูมิตร ๙ จังหวัด ๓ ประเทศ (ไทย - ลาว - เวียดนาม) มีการประชุม ปีละ ๒ ครั้งได้แก่

- ประชุมระดับคณะกรรมการของ ๓ ประเทศ ๙ จังหวัด
- ประชุมระดับคณะผู้บริหารระดับสูงของ ๓ ประเทศ ๙ จังหวัด

๒) จำนวนสมาชิกสมาคมคนไทยเชื้อสายเวียดนาม

- จังหวัดมุกดาหาร สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน ๗๖ คน และไม่เสียค่าสมาชิก ๓,๐๐๐ คน

- จังหวัดนครพนม สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน ๖๖ คน
- จังหวัดสกลนคร สมาชิกผู้ลงทะเบียนเสียค่าสมาชิกจำนวน ๑,๒๐๐ ครอบครัว

๓.๓) ผู้บริโภคในประเทศเพื่อนบ้าน มีความนิยมสินค้าอุปโภคและสินค้าอุตสาหกรรมจากประเทศไทยที่ส่งมาขายผ่านทางกลุ่มจังหวัดฯ ซึ่งมูลค่าการส่งออกไปขายยังประเทศเพื่อนบ้านในปี ๒๕๕๘ มีดังนี้

๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าไปขายผ่านแดนไทย – จีนตอนใต้ของกลุ่มจังหวัดฯ (จ.นครพนม,จ.มุกดาหาร) รวม ๑๕,๖๓๒.๓๕ ล้านบาท

จังหวัด	๒๕๕๖			๒๕๕๗			๒๕๕๘		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	๑๐,๕๐๖.๕๘	๑,๑๖๗.๗๔	๙,๓๓๘.๘๔	๖,๒๗๑.๖๒	๘๔๔.๔๘	๕,๔๒๗.๑๔	๒,๗๙๔.๗๕	๓,๘๙๖.๒๓	-๑,๐๗๑.๔๘
นครพนม	๓,๑๑๓.๗๓	๑๐,๒๖๙.๙๗	-๗,๑๕๖.๒๔	๕,๐๑๐.๐๙	๑๙,๓๑๙.๑๒	-๑๔,๓๐๙.๐๓	๑๒,๘๓๓.๖๐	๒๑,๑๑๗.๒๕	-๘,๒๘๓.๖๕
รวม	๑๓,๖๒๐.๓๑	๑๑,๔๓๗.๗๑	๒,๑๘๒.๖๐	๑๑,๒๘๑.๗๑	๒๐,๑๖๓.๖	-๘,๘๘๑.๘๙	๑๕,๖๒๘.๓๕	๒๕,๐๑๓.๔๘	-๙,๓๘๕.๑๓

๒) มูลค่าการส่งออกสินค้าไปขายผ่านแดนไทย – เวียดนาม ของกลุ่มจังหวัดฯกับประเทศเพื่อนบ้าน (จ.นครพนม,จ.มุกดาหาร) รวม ๒๕,๔๒๐.๘๘ ล้านบาท

จังหวัด	๒๕๕๖			๒๕๕๗			๒๕๕๘		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	๓,๙๒๘.๒๔	๑,๓๓๑.๑๓	๒,๕๙๗.๑๑	๔,๔๖๗.๗๐	๑,๖๙๘.๖๐	๒,๗๖๙.๑๐	๒,๖๙๐.๑๗	๒,๑๒๔.๔๐	๕๖๕.๗๘
นครพนม	๗,๕๗๖.๔๔	๙๒๔.๒๗	๖,๖๕๒.๑๘	๑๖,๓๙๑.๖๓	๒๓,๔๙๗.๖๕	-๗,๑๐๖.๐๒	๒๒,๗๓๐.๗๑	๒๑,๔๑๙.๘๕	๑,๓๑๐.๘๖
รวม	๑๑,๕๐๔.๖๘	๒,๒๕๕.๔๐	๙,๒๔๙.๒๘	๒๐,๘๕๙.๓๓	๒๕,๑๙๖.๒๕	-๔,๓๓๖.๙๒	๒๕,๔๒๐.๘๘	๒๓,๕๔๔.๒๕	๑,๘๗๖.๖๓

๓) มูลค่าการส่งออกสินค้าไปขายผ่านแดนไทย – สปป.ลาวของกลุ่มจังหวัดฯกับประเทศเพื่อนบ้าน (จ.นครพนม,จ.มุกดาหาร) รวม ๓๐,๔๙๙.๒๑ ล้านบาท

ด้านจังหวัด	๒๕๕๖			๒๕๕๗			๒๕๕๘		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	๒,๔๑๓.๗๑	๔๘๖.๘๕	๑,๙๒๖.๘๖	๔,๒๐๕.๙๒	๒๑๙.๖๔	๓,๙๘๖.๒๘	๔,๘๗๑.๕๐	๓,๑๒๖.๘๕	๑,๗๔๔.๖๕
มุกดาหาร	๑๑,๙๗๘.๗๕	๑๘,๔๖๒.๗๕	-๖,๔๘๔.๐๐	๑๖,๗๗๑.๔๗	๒๒,๕๕๓.๗๐	-๕,๗๘๒.๒๔	๒๕,๖๒๗.๗๑	๒๘,๓๐๙.๐๖	-๒,๖๘๑.๓๕
รวม	๑๔,๓๙๒.๔๖	๑๘,๙๔๙.๖	-๔,๕๕๗.๑๔	๒๐,๙๗๗.๓๙	๒๒,๗๗๓.๓๔	-๑,๗๙๕.๙๖	๓๐,๔๙๙.๒๑	๓๑,๔๓๕.๙๑	-๙๓๖.๗

๓.๔) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดนในปัจจุบัน สาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญ ต่อการค้าการลงทุนกับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยจะใช้เส้นทาง จีนตอนใต้ ลงมาสู่ ไทย – สปป.ลาว – เวียดนาม พม่า-เวียดนาม

๓.๕) ความเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุน ซึ่งกันและกัน ทั้งในและนอกเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด มีนโยบายการส่งเสริมการค้าการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งผลการค้าการลงทุน ของ ไทย ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทางด้านการค้า การลงทุนมากขึ้น และประกอบกับ สปป.ลาว มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่แขวงคำม่วน และแขวงสะหวันนะเขต

๓.๖) นโยบายรัฐบาลส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน โดยกลุ่มจังหวัดฯ มีพืชเศรษฐกิจที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานทดแทนได้อย่างเพียงพอ เช่น มันสำปะหลัง มูลสัตว์ เป็นต้น

๓.๗) มีการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว และเวียดนาม โดยมีโครงการลงทุนก่อสร้างทางรถไฟจากสะพานนาคราชไปชายแดนที่ด่านลาวบาว ลงทุนโดยบริษัทจากมาเลเซีย

๓.๘) นโยบายรัฐบาลพัฒนาระบบรถไฟรางคู่ จาก ๓๙ เป็น ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อการขนส่งระหว่างเมืองและเชื่อมต่อภูมิภาคโดยระบบราง ในเส้นทาง แม่สอด – มุกดาหาร ตามแนวเศรษฐกิจด้านตะวันออก – ตะวันตก (East-West Economic Corridor) โดยเป็นเส้นทางเชื่อม ๔ ประเทศ ได้แก่ พม่า ไทย ลาวและเวียดนาม

๓.๙) โครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ สายบ้านไผ่ – นครพนม โดยเริ่มเส้นทางจาก บ้านไผ่ – มหาสารคาม – ร้อยเอ็ด – มุกดาหาร – นครพนม ซึ่งสามารถเชื่อมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนม ณ สะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม)

๓.๑๐) นโยบายของคณะรัฐมนตรี จำแนกเป็น ๑๑ ด้าน ดังนี้

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๓.๑๑) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ด้านความมั่นคง
๒. การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๑๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แบ่งออกเป็น ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. การสร้างความป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ความมั่นคง
๖. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๓.๑๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวของหอการค้าไทย ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ
๒. พัฒนาและพัฒนาศถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๓.๑๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) โดยมียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ดังนี้

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ และนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์
๒. การพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์
๓. การพัฒนาและส่งเสริมการตลาด สินค้าและบริการเกษตรอินทรีย์
๔. การบริหารจัดการและการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์

๓.๑๕) นโยบายและแผนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การพัฒนาความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน และท้องถิ่นด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๒. การเพิ่มขีดความสามารถ ความยืดหยุ่น และนวัตกรรมในภาคเกษตร ผลิตและบริการด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๕. การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยเอื้อด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑๖ แผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ โดยยุทธศาสตร์ แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม
๓. ยุทธศาสตร์ด้านบริการ

๔) อุปสรรค (Threats)

๔.๑) เนื่องจากกลุ่มจังหวัดฯ มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแนวชายแดนยาว ๒๔๖ กิโลเมตร ซึ่งทำให้ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ได้แก่

- (๑) ปัญหาสินค้าหนีภาษี
- (๒) ปัญหายาเสพติด
- (๓) ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง
- (๔) ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ

กรมควบคุมโรคระบุว่า โรคติดต่อตามแนวชายแดนที่สำคัญมีทั้งสิ้น ๑๘ โรค ได้แก่ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ไข้หวัดนก ซาร์ส โรคกล้ามเนื้ออ่อนแอก่อนป่วยอย่างเฉียบพลัน (AFP) อหิวาตกโรค เยื่อหุ้มสมองอักเสบ บาดทะยัก มาลาเรีย ไข้เลือดออก และโรคที่เป็นปัญหาในพื้นที่อีก ๒ โรค คือ โรคพิษสุนัขบ้า และเลปโตสไปโรซิส (ฉี่หนู)

๔.๒) เทือกเขาภูพานเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งของกลุ่มจังหวัดฯ โดยมีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่มีความลาดชันและสูง ๕๒๔ เมตรจากระดับน้ำทะเล รวมทั้งมีความคดเคี้ยว ทำให้การคมนาคมขนส่งต้องใช้เวลานาน มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติ ตลอดจนเกิดปัญหาอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

- (๑) ช่วงคดเคี้ยว บ้านนาคำ - อำเภอภูพาน (โค้งปั้ง) กม.๑๘ - กม.๒๔ ระยะทางรวม ๖ กิโลเมตร
- (๒) ช่วงคดเคี้ยว บ้านสร้างค้อ - อำเภอสมเด็จ กม.๑๐๐ - กม.๑๑๔ ระยะทางรวม ๑๔ กิโลเมตร

ความเร็วเฉลี่ยของรถบรรทุก ๔๐ - ๕๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง และช่วงคดเคี้ยวลาดชัน ความเร็วเฉลี่ย ๒๐ - ๓๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง

๔.๓) Cross Border Transport Agreement (CBTA) มีข้อตกลงให้เฉพาะสินค้าที่ส่งผ่านสะพานมิตรภาพ ๒ (จังหวัดมุกดาหาร) เป็นสินค้าผ่านแดน (Transit) สามารถส่งผ่านไปยังประเทศที่สามได้แต่ในขณะที่สินค้าที่จะส่งผ่านสะพานมิตรภาพ ๓ (จังหวัดนครพนม) ไม่มีข้อตกลงให้เป็นสินค้าผ่านแดนจึงมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเมื่อต้องการส่งไปยังประเทศที่สาม

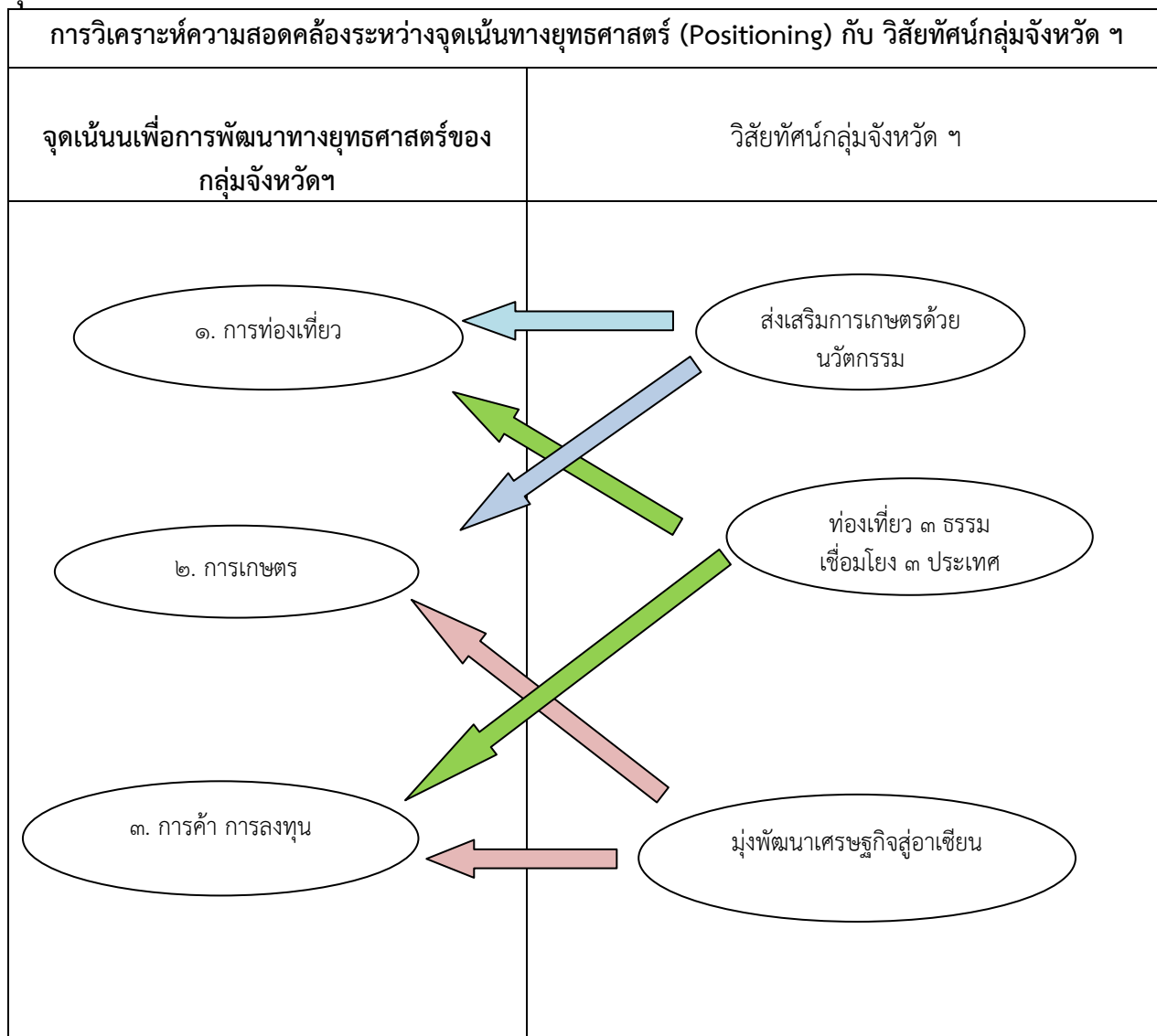
๔.๔) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จะยอมรับสินค้าประเภทผลไม้จากประเทศไทยตามกระบวนการ CIQ ในกรณีที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ ๒ (จังหวัดมุกดาหาร) เท่านั้น แต่สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งผ่านมาทางสะพานมิตรภาพ ๓ (จังหวัดนครพนม) จะส่งออกไปได้ถึงเฉพาะประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

๕. การเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ กับวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

การเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ กับวิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒				
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”	๑. การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ ๒. การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๕. ความมั่นคง ๖. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม	“พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง” ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย ๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพิ่มสูง ๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม อารยธรรม ขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ ๔. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๕. ปันฟูทรัพยากรป่าไม้ ให้ความสำคัญอุดมสมบูรณ์ และรักษาความ	๑. การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการเกษตร การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตและการแปรรูป รวมถึงการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ให้มีศักยภาพทางการค้า ๒. การเพิ่มขีดความสามารถแก่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มในสาขาท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงพัฒนาตลาดกลางเพื่อนำ	“ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว ๓ ธรรม เชื่อมโยง ๓ ประเทศ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจสู่อาเซียน”

	๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๑๐. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค	หลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำ	สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ OTOP สู่กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นนักท่องเที่ยว ๔. การสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรหรืออุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับการผลิตภาคเกษตรในพื้นที่	
--	---	----------------------------------	---	--

๖. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) กับวิสัยทัศน์
กลุ่มจังหวัด ฯ

การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) กับ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด ฯ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ได้กำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ๓ ประการ ได้แก่

๑. การท่องเที่ยว : เนื่องจากมีพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดฯ มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก ที่เพียงพอและเหมาะสมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๒. การเกษตร : กลุ่มจังหวัดฯ มีความโดดเด่นในด้านการผลิตสินค้าการเกษตรที่มีชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มจังหวัดฯ อีกทั้งยังมีพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจได้อย่างดี
๓. การค้า การลงทุน : กลุ่มจังหวัดฯ : มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอาเซียน ได้แก่ สปป.ลาว และเวียดนาม โดยมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ๒ และ ๓ ที่ จ.มุกดาหาร และ จ.นครพนม และมีการตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่ จ.มุกดาหารและ จ. นครพนม เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุน

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด ฯ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับจุดเน้นทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน

๗. การวิเคราะห์กลยุทธ์จาก TOWS Matrix

ปัจจัยภายนอก/ภายใน	Strenght จุดแข็ง	Weakness จุดอ่อน
Opportunity โอกาส	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ๕ กลยุทธ์	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ๗ กลยุทธ์
Threat อุปสรรค	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) -	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) -

กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)

๑) Strenght จุดแข็ง : มีแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญหลากหลาย ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และมีอัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวร้อยละ ๖.๖๗ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๕๗

Opportunity โอกาส : ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวของหอการค้าไทย ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดในและตลาดต่างประเทศ

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๑ “ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ๓ ธรรม ของกลุ่มจังหวัด”

๒) Strenght จุดแข็ง : มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสามารถให้การศึกษาด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อธุรกิจและให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการเพื่อการพัฒนาจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ

Opportunity โอกาส : ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวของหอการค้าไทย ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๓ “ให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวและบริการแก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยว”

๓) Strenght จุดแข็ง : มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรกรรม รวมทั้งมีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

Opportunity โอกาส : แผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ในยุทธศาสตร์ด้านความรู้และเทคโนโลยีการเกษตร และนโยบายและแผนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การเพิ่มขีดความสามารถ ความยืดหยุ่น และนวัตกรรมในภาคเกษตร ผลิตและบริการด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๔ “ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการผลิตทางการเกษตร”

๔) Strenght จุดแข็ง : มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรกรรม รวมทั้งมีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ และมีอัตราการขยายตัวของภาคเกษตรร้อยละ ๔.๙๗ ในปี ๒๕๕๗ ซึ่งมากกว่าค่ากลางของประเทศ โดยค่ากลางของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙๘

Opportunity โอกาส : นโยบายของคณะรัฐมนตรี ในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้านเกษตรกรรม โดยสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึง การแปรรูปและการส่งออกได้ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาสินค้าเกษตร และอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์การ

พัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการตลาดสินค้าและบริการเกษตรอินทรีย์

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๕ “ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับตลาด”

๕) Strength จุดแข็ง : มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรกรรม รวมทั้งมีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ Opportunity โอกาส : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ว่าด้วย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้และนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๖ “สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า”

กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

๑) Weakness จุดอ่อน : สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง ยังเป็นเส้นทาง ๒ ช่องจราจร

Opportunity โอกาส : ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจของหอการค้าไทย ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การฟื้นฟูและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๒ “พัฒนาสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน”

๒) Weakness จุดอ่อน : ขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่า ๑๑๐,๗๘๑ ล้านบาทซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๓๖๓,๗๒๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๗ และมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวมีมูลค่า ๖๓,๖๘๙ บาท/คน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ ๑๑๔,๙๓๙ บาท/คน ในปี ๒๕๕๗

Opportunity โอกาส : นโยบายคณะรัฐมนตรี ด้านการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน เรื่องการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับ และด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนโยบายและแผนวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ว่าด้วย การเพิ่มขีดความสามารถ ความยืดหยุ่น และนวัตกรรมในภาคเกษตร ผลิตและบริการด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๗ “เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่”

กลยุทธ์ที่ ๙ “ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ ในการค้า การลงทุน”

๓) Weakness จุดอ่อน : สภาพเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมีความทั่วถึง แต่ยังไม่สะดวกเนื่องจากในบางช่วง ยังเป็นเส้นทาง ๒ ช่องจราจร และกลุ่มจังหวัดขาดยังระบบการขนส่งทางรางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลักและเมืองหลวง โดยปัจจุบัน กลุ่มจังหวัดไม่มีการขนส่งระบบรางเพื่อขนส่งสินค้าและการเดินทางของประชาชน

Opportunity โอกาส : แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ใน ยุทธศาสตร์ว่าด้วย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง สนับสนุนการพัฒนาาระบบขนส่ง และพัฒนาระบบโลจิสติกส์

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๘ “ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน”

๔) Weakness จุดอ่อน : ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในเกณฑ์ความยากจน สาเหตุจากประชากร ในกลุ่มจังหวัดฯ มีอาชีพด้านการเกษตร เป็นสำคัญ ซึ่งราคาพืชผลการเกษตรมีความไม่แน่นอน มีผลต่อรายได้ของประชาชน โดยในปัจจุบัน จำนวนร้อยละของประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจนของกลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีมากกว่าค่ากลางของประเทศ

Opportunity โอกาส : นโยบายของคณะรัฐมนตรี ในประเด็นการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ, ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วย การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๑๐ “ส่งเสริมการนำเอาวิธีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการบริหารงานกลุ่มจังหวัด”

กลยุทธ์ที่ ๑๒ “พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐ ในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนในกลุ่มจังหวัด”

๕) Weakness จุดอ่อน : ประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในเกณฑ์ความยากจน สาเหตุจากประชากร ในกลุ่มจังหวัดฯ มีอาชีพด้านการเกษตร เป็นสำคัญ ซึ่งราคาพืชผลการเกษตรมีความไม่แน่นอน มีผลต่อรายได้ของประชาชน โดยในปัจจุบัน จำนวนร้อยละของประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจนของกลุ่มจังหวัดฯ ยังคงมีมากกว่าค่ากลางของประเทศ

Opportunity โอกาส : ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ในยุทธศาสตร์ที่ว่าด้วยการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม โดยการสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึง เป็นธรรม ทั้งในด้านบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่าง ๆ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

ได้ออกมาเป็น กลยุทธ์ที่ ๑๑ “สนับสนุนกิจกรรมในการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”